

NIEUWS

Vooruitblik winterserietocht vanuit Borkel en Schaft op 21 februari

Interview met jubilaris Constant Dedel (40 jaar lid van OLAT)

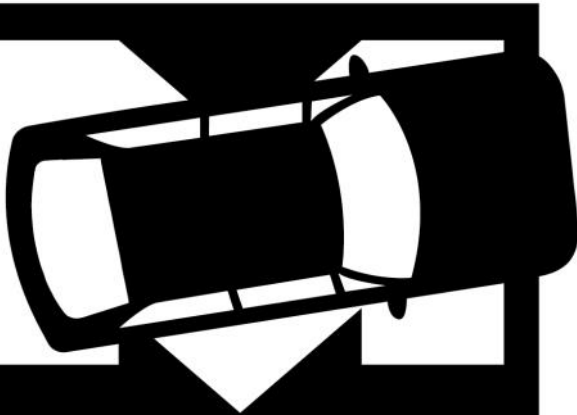
25e OLAT trainingsweekend in Wintelre: gezellig en leerzaam

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KWBN (Koninklijke
Wandelsport Bond Nederland)
Aangesloten bij:
Atletiekunie

De winterserietocht op 17 januari startte vanaf een ongebruikelijke locatie in Eindhoven. Een uitdaging voor de routebouwers en ook voor de 838 deelnemers.

M.V.D. HEIJDEN
AUTOCENTRUM ZIJTAART

WWW.MVDHEIJDENZIJTAART.NL

PASTOOR CLERCXSTRAAT 34
5465 RH ZIJTAART, 0413-363374
INFO@MVDHEIJDENZIJTAART.NL

*Het autobusbedrijf waar U
het beste mee UIT bent !*

Sint-Oedenrode Tel. 0413-472545

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven
info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Gerda Woestenberg (coördinatie)
Lineke den Boer, Mariet Ahlers, Lies Wessel-
ling, Gerda Woestenberg (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)
Harrie Paulissen (bestuursafgevaardigde)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 21 februari 2016
olatnieuws@olat.nl

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik clubreis Visé-Nessonvaux <i>Ad Ketelaars</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
OLAT Nieuws <i>Antoinet Gooren</i> / Nieuws kort	7
Onze jarigen / Ledenadministratie / Jubilarissen <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuursafdeling / Prikbord	9
Vooruitblik Winterserietocht Borkel en Schaft <i>Myriam van den Berg</i>	10-11
Winterserietocht vanuit Eindhoven <i>Ruud Horst</i>	12
Interview met Constant Dedel (40 jaar lid) <i>Mirjam Kies</i>	13-15
Wandelgroep Oirschot info	15
LPS: Stand clubkampioenschap, Nieuws & Agenda <i>Frank Marchand</i>	16
Overnachting Vierdaagse Nijmegen <i>Joop Wesseling/Ad Ketelaars</i>	17-18
't Is voor niks-loop <i>Co Tops</i>	18
Het 25e OLAT-trainingsweekend Wintelre <i>Jan Kampman</i>	19-21
Wandelen en sightseeing in Noorwegen (1) <i>Peter van de Ven</i>	22-23
Introductie flyer van de Zonhove Wandelpaden <i>Mariet en Otto Ahlers</i>	23
Brabants Vennenpad (2, slot) <i>Frans Mandos en Ton Coppens</i>	24-25
De oversteek van het Reuzengebergte (3, slot) <i>Kees van Vessem</i>	26-27
Wandelen in Nieuw Zeeland (9, slot) <i>Rinda Scheltens</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS Visé/Dalhem - Olne/Nessonvaux

De nieuwe commissie Clubreizen onder leiding van Pierre en Riet Emans heeft er zin in. Het zal zeker anders gaan lopen dan onder de jarenlange ervaren leiding van Toon van Wordragen, maar we hopen voldoende krediet te krijgen voor eventuele aanloopfoutjes. De commissie zal echter alles doen om die te voorkomen. We hopen ook weer oude en nieuwe gezichten te mogen verwelkomen op onze clubreizen. Het blijft toch effe anders wandelen dan op de vlakke Brabantse paden en dat is ook meteen het aantrekkelijke daarvan: wandelen in het heuvelland van Ardennen, Eifel of Limburg. Contactpersoon voor de boekingen is voortaan Isis la Croix. Zij is te bereiken per e-mail op clubreizen@olat.nl of telefonisch op 06-38255805 (bij voorkeur tussen 18.00 -20.00 uur).

Er is al direct een afwijking van het jaarprogramma: we gaan de tocht **op 12 maart** andersom lopen in verband met beschikbare beschrijving in het routeboekje. De te lopen afstanden zijn circa 23 of 19 km. We starten GR 5 in Visé of Dalhem, afhankelijk van de beschikbare horeca op begin- en/of eindpunt. Qua aanrijtijd, Visé en Dalhem liggen vlak na

Maastricht, is het met de bus niet al te ver van huis. Dalhem is een schilderachtig dorp op een rotshoogte en omringd door de riviertjes Bolland en Berwinne.

We verlaten Dalhem door een sluippoort in de vestingmuur. Ter hoogte van Feneur dalen we af naar de vallei van de Bolland. De deelnemers aan de korte afstand worden enkele kilometers verderop op de route gezet. Via het kerkje van Saint-Remy komen we in de vallei van de Julienne en volgen een holle weg. We vervolgen langs Barchon, Saive en Évegnée-Tignée naar het Domaine de Wégimont. Het renaissancekasteel ligt midden in een groot park. Onderweg zijn we dan de OLAT-soeppost gepasseerd, waar men eventueel kan stoppen met de wandeling en verder met de bus naar het eindpunt kan gaan. Via Saint-Hadelin lopen we naar Olne, een

aangenaam dorpje. Afhankelijk van ons vertrekpunt lopen we al dan niet door naar Nessonvaux. Aan het eindpunt kunnen we even uitblazen in de plaatselijke horeca alvorens de terugreis te aanvaarden.

*-Ad Ketelaars-
(praktische informatie op blz. 5)*

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meerij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres.

Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxel 0411-622188 (06-49408821)
acvanboxtel@home.nl

Pieter van Doorn 0492-382210
pvandoorn@onsbrabantnet.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
16 febr 2)	Dorvenroute	Zomerhof, 040-2068207 Maastrichterweg 265, 5556 VB Valkenswaard
1 mrt 2)	Smokkelaarsroute	Herberg in het Wilde Zwijn, 0497-745080 Witrijt 28, 5571 XH Bergeyk
15 mrt	De Hamert/ Maasduinen	Cafe Het Centrum, 0478-502660 Catharinastraat 18, 5856 AT Wellerlooi
29 mrt	Kampinatocht	't Tweespan, 0411-672782 Kapelweg 28, 5281 LR Boxel
12 april	Achter 't Achtereind	Hut van Mie Pils, 040-2212892 Leenderweg 1, 5583 TC Waalre
1)	<i>geen cafépauze</i>	
2)	<i>cafépauze op startplaats</i>	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit wisselende locaties.

AGENDA

Datum	Startpunt
16 februari	De Vriendschap
23 februari	Oud Rooy
1 maart	Den Toel
8 maart	De Beckart
15 maart	De Vriendschap
22 maart	Oud Rooy
29 maart	Sonse Jachthaven, Kanaaldijk Zuid 2, Son en Breugel
5 april	Den Toel

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft vanaf begin april 2015 elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in SpoorDonk met prachtige tochten in de omgeving.

Vanaf zondag 4 oktober is gestart met een winterprogramma.

Voor meer informatie: zie pagina 16.

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2016

12 maart	GR 5	Visé-Nessonvaux	23 km
23 april	GR 578	Villettes-Quarreux	28 km
4 juni	GR576	Ocquier-Huy	25 km
24 sept.	GR573	Pepinster-Eupen	24 km
22 okt.	GR573	Hockai-Theux	23 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Isis La Croix of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering, mits uiterlijk 10 dagen vooraf gemeld, wordt de betaling doorgeboekt naar de volgende tocht, of kan (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:

Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Leende (Jagershorst)	07.45 uur
Weert (NS station)	07:45 uur
Nederweert (AC-restaurant A2)	08.00 uur

Tijden:

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Isis La Croix 06-38255805
(bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau:	geopend vanaf	07.15 uur (06.30 uur)
	inschrijving vanaf	07.30 uur (06.45 uur)
	finish voor	17.00 uur (19.00 uur)

Afstanden:	Starttijden:	
50-60 km	07.00-07.30 uur	(20 maart)
40 km	08.00-09.00 uur	
30 km	08.00-10.00 uur	
10-15-20 km	08.00-12.30 uur	

Inschrijfgeld:	10 km	€3,50
	15 km	€4,00
	20 km	€4,50
	30 km	€5,00
	40 km	€5,00
	50-60 km	€5,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Bondsleden €1,00 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 21 februari 2016	5556 VK Borkel en Schaft Feesterij-Camping Dommelvallei Schafterdijk 9
Zondag 20 maart 2016	5062 SH Oisterwijk Brasserie Kleijn Speijck Bosweg 140
Zondag 17 april 2016 Voorjaarstocht	5512 NW Vessem Eurocamping Vessem Zwembadweg 1

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
 Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
 Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
 lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parakoersen*)
 Ad Ketelaars (*voorz*), Jo Willems, Antoinet Gooren

Clubreizen

Isis la Croix (*informatie*),
 06-38255805
 (bij voorkeur tussen 18.00-20.00 uur)
 clubreizen@olat.nl
 Pierre Emans, Riet Emans
 Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
 Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
 olat-wandeldagen@olat.nl
 Joop Wesseling (*voorz*), Antoinet Gooren,
 Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
 Mieke van Boxtel, 0411-622188
 Truus Kusters, 0478-541276
 Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
 Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
 Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
 Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
 Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
 Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
 boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling
 Dorpsveld 33
 5258 MA Berlicum
 073-5033322
 voorzitter@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
 Koninginnelaan 108
 5491 JX Sint-Oedenrode
 0413-475824
 penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
 t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
 IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
 BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
 Spoorдонksesweg 35
 5688 KB Oirschot
 06-53749249
 secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstraat
 12
 5469 EZ Keldonk
 0413-212161
 a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
 Plutostraat 2
 5081 TG Hilvarenbeek
 013-5054508
 a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
 Deursenstraat 7
 5043 JP Tilburg
 013-5702662
 f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Communicatie
 VACATURE

Bestuurslid
Otto Ahlers
 Stillendijk 36
 5657 AV Eindhoven
 040-2419514
 o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Ad van Asten, Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert † de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

OLAT in beweging

Niet alleen wat wandelen betreft, maar op meerdere niveaus is onze vereniging in beweging, o.a. digitaal, redactioneel en bestuurlijk.

- Op digitaal gebied is de website vernieuwd en ziet het er weer strakker en moderner uit.
- Het GPS-gebeuren is de laatste jaren met grote sprongen vooruit gegaan en de wandelaar kan elke OLAT-wandeling digitaal aangeleverd krijgen. De dauwtracroute in mei b.v. zal alleen digitaal te verkrijgen zijn. Hoelang blijven de uitgepijldde routes nog?
- De redactie is zelfs uitgebreid met 3 dames. Zij zetten de beste beentjes voor om maandelijks het OLATNieuws zo goed mogelijk eruit te laten zien.
- Ook het bestuur verandert. Er komt weer een plek vrij, dus meld je aan om mee te helpen om OLAT te besturen. Mensen met nieuwe ideeën kunnen OLAT "upgraden", zodat de wandelvereniging bij de tijd blijft.

Verandering zet mensen aan tot nieuwsgierigheid.

Ikzelf wandel graag in steeds een ander gebied met nieuwe uitdagingen en verrassingen.

In Oirschot is een nieuwe wandelgroep ontstaan, die "digitaal" wandelt.

Per 2017 verdwijnt de Grenzeloze Tocht, want de grenzen zijn er niet meer en in plaats daarvan zal de winterserie in december uitgebreid worden.

De bezetting van commissie Clubreizen verandert; ook dat leidt weer tot nieuwsgierigheid. Hetzelfde geldt voor de commissie Wandelen op dinsdag.

De vrijwilligers van het Trainingsweekend in Wintelre zetten er punt achter; gelukkig hebben zich al weer enkele opvolgers gemeld.

En dat het bestuur luistert naar de leden blijkt wel uit de vele reacties van vorig jaar, toen de ledenvergadering in het centrum van Sint-Oedenrode was. Enkele mensen hadden een verkeersboete voor fout parkeren gekregen en anderen zetten de auto ver weg van de locatie waar de vergadering plaatsvond. Dus dit jaar is de algemene ledenvergadering bij Natuurpoort de Vresselse Hut, waar volop parkeergelegenheid is.

Ook de Kempische Wandeldagen zijn veranderd in OLAT Wandeldagen en verhuisd van Geldrop naar Nijnsel. En dat dit een goed beslissing is geweest, blijkt wel uit de grote belangstelling van het aantal wandelaars.

Zoals jullie al wel gemerkt hebben, wordt deze rubriek OLAT Nieuws niet meer door één persoon geschreven, maar door een bestuurslid.

OLAT verandert en zet mensen aan om te bewegen.

-Antoinet Gooren-

Bestuurslid en recreant-wandelaar

NIEUWS KORT

ALLESOVERSPORT.NL:

ALLE KENNIS OVER SPORT EN BEWEGEN OP ÉÉN PLEK

Wil je weten welke oefeningen je kunt doen als je een blessure hebt, hoe sport en zorg kunnen samenwerken om overgewicht tegen te gaan of welke subsidies er allemaal zijn? Dan ben je bij Allesoversport.nl op de juiste plek. En vind je geen antwoord? Stel dan gerust je vraag aan de vele bezoekers en de medewerkers van dit kennisportaal.

www.allesoversport.nl, het kennisportaal, geeft antwoord en helpt verder. Het biedt overzicht en inzicht en de kwaliteit van de informatie is gegarandeerd. Beschikbare kennis over sport en bewegen wordt samengebond.

De bezoeker krijgt een compleet beeld van de beschikbare informatie, ongeacht van wie deze afkomstig is. Het kennisportaal biedt informatie voor zowel professionals en vrijwilligers als van geïnteresseerde burgers.

De portal is ontwikkeld door Kenniscentrum Sport in opdracht van het ministerie van VWS, in samenwerking met Mulier Instituut, NOC*NSF, RIVM, SCP, TNO, VeiligheidNL, Vereniging Sport en Gemeenten en Vereniging voor Sportgeneeskunde.

Bron: KWBN

NATTE SCHOENEN?

Zijn je schoenen nat geworden? Kijk dan eens naar een schoenverwarmer. Een nachtje aan het stopcontact is een ideale manier om je schoenen helemaal droog te krijgen. Ouderwetse krantenproppen werken ook nog steeds.

ONZE JARIGEN / LEDENADMINISTRATIE

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

FEBRUARI

16-2	Nelly Veldhuis	Kerkdriel
17-2	Petra Tops	Veldhoven
17-2	Sjaan Cissen	Nistelrode
17-2	Iris van Limburg	Nijmegen
18-2	Gerrie Makkink	Eefde
18-2	Doortje van den Akker	Eindhoven
19-2	Ria van den Boomen-Scheepers	Beek en Donk
19-2	Corrie van Heeswijk	Schijndel
19-2	Peter Nijssen	Sint Oedenrode
20-2	Ineke Daelmans	Helmond
20-2	Marij Verberkt	Helmond
21-2	Henny van Megen	Rhenen
21-2	Hans Bontekoe	's-Hertogenbosch
21-2	Ria van der Heijden	Volk
22-2	Jan van Berkel	Erp
22-2	Laura Essens-van Vijfeijken	Aarle-Rixtel
22-2	Janny de Vries	Eindhoven
22-2	Jeroen van Altveer	Eindhoven
22-2	Laura Broekhuizen	Sint Oedenrode
22-2	Loek About	Amsterdam
23-2	Marja van der Heijden	Sint-Oedenrode
23-2	Gonnie van de Wijdeven	Son
23-2	Pieter van Doorn	Aarle-Rixtel
23-2	Alice van Dyk	Swifterbant
24-2	Servee Derks	Leiden
24-2	Hans van Heeswijk	Schijndel
24-2	Jan van Kampen	Sint-Oedenrode
24-2	Elly van Berkel-Kleinee	Tilburg
25-2	Theo Tromp	Weert
26-2	Jeannette Vromans	Oirschot
27-2	Gerrie de Jong	Eindhoven
27-2	Kees Kooistra	Eindhoven
27-2	Maja de Wit	Zijtaart
28-2	Hans van Grol	Enschede
28-2	Bep van der Heijden	Beek en Donk
29-2	Ton Schenkelaars	Veldhoven
29-2	Renske Visser	Eindhoven
29-2	Henk Termeer	Sint-Oedenrode

MAART

1-3	Sjoerd Vangangelt	Son en Breugel
2-3	Jan van Dalfsen	Eindhoven
2-3	Jos van Eck	Sint-Oedenrode
2-3	Gerrit Arfman	Kapel Avezaath
3-3	Ad van den Doelen	Schijndel
3-3	Jos van de Velden	Sint Oedenrode
3-3	Frank Weimar	Best

4-3	Margriet van den Boogaard-van Heel	Berlicum Nb
5-3	Piet van Schijndel	Sint Oedenrode
5-3	Nellie Verbruggen	Sint-Oedenrode
5-3	Nina Hoogerbrugge	Berkel En Rodenrijs
6-3	Jan van den Elzen	Volk
6-3	Jos Raaijmakers	Nuenen
8-3	Mia Disveld-Lamers's-Hertogenbosch	
8-3	Miek Ligtoet	Helmond
9-3	Clara van Dooren-van Rooij	Best
9-3	Gerrit van Hees	Maarheeze
10-3	Rob Vaessens	Deventer
10-3	Jan Ronner	Utrecht
10-3	Cor van der Heijden	Geldrop
10-3	Maria Kuiper-van den Bersselaar	Eindhoven
10-3	Marijke Leenders-Migchels	Aarle Rixtel
10-3	Kees Rommelse	Best
11-3	Hannie Sterken-Verberne	Helmond
11-3	Dimphie van Ham-Gehoel	Duizel
11-3	Frits Mennen	Heteren
12-3	Pieta van Boxmeer	Boekel
12-3	Gerrit van Haandel	Zeeland
13-3	Marietje Jansen	Uden
14-3	Anneke van de Wouw	Moergestel
15-3	Anneriet Janssen	Beek en Donk

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr./Mevr. Ton/Jeanne Timmermans, Middelbeers

Mevr. Karien van de Ven, Oirschot

Dhr. Ruud v. Aarle/Mevr. Annemiek vd Schoot, Sint-Oedenrode

Dhr. Laurens van Hulsel, Westerhoven

Dhr./Mevr. Johan/Petra Rommers-van Aert, Rijsbergen

Dhr. Michel Beerendonk, Vught

Dhr. Remco Dieks, Eindhoven

Jubilarissen

Tijdens onze jaarvergadering op 27 februari a.s. hopen wij de volgende leden te kunnen begroeten om hen te huldigen voor hun langdurig lidmaatschap (40 c.q. 25 jaar) van OLAT.

Wij hopen dat zij allen OLAT nog lang trouw zullen blijven.

40 JAAR LID

van der Velde, Ben	Groenlo
Dedel, Constant	Baarn

25 JAAR LID

Dinnissen-Vernie, Caroline	Maasbracht
Roupe van der Voort, Frances	Eindhoven
Liebregts, Ted	Eindhoven
der Kinderen - Manders, Toos	Nuenen
Schokker, Sonja	Sint-Oedenrode
Rovers - Heijms, Wil	Sint-Oedenrode
Beelen, Theo	Weert
Makkink, Gerrie	Eefde
Smits - Engelen, Iet	Son

VAN DE BESTUURSTAFEL

OLAT NATUURWERKDAG BIJ HET BRABANT LANDSCHAP

Als compensatie voor het regelmatig met onze tochten door de mooie natuurgebieden van het Brabants Landschap te mogen wandelen, wil OLAT een natuurwerkdag organiseren. De datum is nog niet definitief vastgesteld, maar zal 13 februari, 5 maart of 12 maart worden.

De locatie waar we gaan werken is bij het Achterbosch in Lieshout, onderdeel van natuurgebied Ruweeuwswels. Samenkomst is bij sluis 5 langs het Wilhelminakanaal, Sluisweg 2, 5737 PV Lieshout.

Vrijwilligers die mee de handen uit de mouwen willen steken kunnen zich melden bij coördinator Ad Verbakel op a.verbakel@olat.nl of 0413-212161.

WINTERSERIETOCHT VANUIT EINDHOVEN

838 Wandelaars hebben bij heerlijk wandelweer genoten van de mooie tocht vanuit Eindhoven. Al vanaf het begin had men niet het idee in de stad te wandelen. Het gebied rond Eindhoven, Nuenen en Geldrop, met 2 watermolens onderweg, waren een aangename verrassing voor velen.

E-MAILADRESSEN

OLAT beschikt momenteel over een zeer groot aantal e-mailadressen van onze leden. Deze krijgen regelmatig tochtinformatie toegezonden en OLAT wil deze adressen in de toekomst ook gaan gebruiken om vanuit het nieuwe automatiseringspakket e-captain de facturen toe te gaan zenden.

Wij verzoeken de leden die e-mail gebruiken maar waarvan het e-mailadres nog niet bekend is bij OLAT, het e-mailadres door te geven aan leden@olat.nl. Dit kan door middel van het zenden van een e-mail met daarin het lidnummer en/of naam en adres.

WANDELTRAINERSDAG OP SPORTCENTRUM PAPENDAL

Ben jij wandeltrainer of op een andere manier bij de begeleiding van wandelaars betrokken? Kom dan naar dé landelijke kennis- en ontmoetingsdag voor iedereen die wandelaars helpt om persoonlijke doelen te bereiken. 'De wandelaar als vertrekpunt' is dit jaar het centrale thema. Laat je tijdens deze dag inspireren om met nieuwe wandelvormen en wandeltechnieken buiten de gebaande paden te treden!

De 6e WandelTrainersDag is een initiatief van KWBN en de Atletiekunie en vindt plaats op zaterdag 9 april 2016 op Sportcentrum Papendal te Arnhem. Vanaf 12 februari start de inschrijving via www.wandeltrainersdag.nl.

GANZENHEUVEL 2016

OLAT legt momenteel de laatste hand aan het organiseren van de overnachtingen in Ganzenheuvel 2016. Er zijn ook dit jaar weer enkele complicaties op onze weg gekomen. Het horecagedeelte van Ganzenheuvel zal door de Gemeente Nijmegen worden verhuurd c.q. verkocht. De sporthal en school zijn voor OLAT beschikbaar en wij zijn nu aan het bekijken of we de maaltijden in buurthuis 't Oude Weeshuis, op 250 meter afstand, kunnen nuttigen. Daar zal dan ook een bar zijn om even te kunnen uitrusten na de wandelingen. Nieuws hierover komt op de website van OLAT.

BOETIEK WANDELGIDSEN

In tegenstelling tot hetgeen velen denken, blijft Janet van Gennip voorlopig de boetiek voor wandelgidsen gewoon runnen. Wat wegvalt is de verkoop van gidsen van derden (LAW, KWBN) daar hier bijna niets meer mee valt te verdienen voor OLAT. Zij blijft onze eigen OLAT-wandelgidsen (Airbornepad Market Garden, Graaf van Hornepad en Hertog Hendrikpad) alsmede de wandelboekjes en wandelboekomslagen verkopen. Dit zowel van huis uit als tijdens onze wandeltochten.

PRIKBORD

OUD OLAT-LID JAC. ARTS OVERLEDEN

Ons bereikte het droevige bericht dat **Jac. Arts** is overleden.

Jac, geboren in 1940, was een actief wandelaar in de beginjaren van OLAT. Zo werd hij voor OLAT 4 x Centurion (nummer 562) in de jaren 1975, 1976, 1977 en 1979.

Wij wensen zijn familie veel sterkte.

BEDANKT

De familie Duizer uit Vuren bedankt bestuur en leden van OLAT voor de getoonde belangstelling na het overlijden van **Co Duizer**.

VIA LUSITANA

In verband met ruimtegebrek mist u in dit nummer van OLATNieuws de 5e aflevering van Via Lusitana. Deze bewaren wij voor maart.

-Redactie-

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT BORKEL EN SCHAFT

Het startadres voor deze winterserie is Feesterij-Camping Dommelvallei, gelegen in het landelijke Borkel en Schaft, zo'n 4 km ten zuiden van Valkenswaard. Er staat ons vandaag een fantastische wandeldag te wachten.

In vogelvlucht: We lopen in het grensgebied met België en genieten van fraaie natuurgebieden, bossen, landelijk gebied, riviertjes, prachtige oude boerderijen, gezellige wagenrusten voor alle wandelaars, een bijzondere caférust voor de langere afstanden bij de Achelse Kluis en een typisch Belgisch cafeeetje voor de 40 km.

Vanaf het startadres vertrekken alle afstanden in de richting van natuurgebied De Malpie. We lopen al direct in een landelijke omgeving. Snel volgt de eerste splitsing. De 10 km buigt af en komt op een heel mooi pad langs een groensingel. Deze wandelaars steken de Maastrichtseweg over om daarna een mooi stukje bos te gaan ontdekken. Uiteindelijk komen zij bij de Warmbeek, één van de helderste riviertjes van Vlaanderen en Noord-Brabant. Daar ontmoeten zij de wandelaars van de 15 km. Een afwisseling van bos en weiland volgt, tot de samenkomst met de lopers op de 20, 30 en 40 km.

De andere afstanden komen al snel na de start bij de voetgangersbrug over (hoe kan het anders): de alom bekende Dommel. We lopen tussen de weilanden en zien al spoedig een bosgebied naderen: de rand van natuurgebied De Malpie. We lopen in de richting van Borkel en Schaft. Mooie gevarieerde wandelkilometers volgen. Via bosjes en groensingels, langs een sportterrein, komen we opnieuw bij Dommel. Dit mooie riviertje blijven we volgen tot de 1e wagenrust. En, zoals we weten, hebben de vrijwilligers op de post het water alweer gekookt om ons van een lekker warm bekertje koffie, thee of bouillon te voorzien. Dat is in winterse omstandigheden zeker welkom!

Na de wagenrust volgt de splitsing van de 15 en 20 km. Deze afstanden volgen de Peedijk, een stukje asfalt, om al snel een zandweg in te slaan. Na ongeveer een kilometer neemt de 20 km afscheid van de lopers op de 15 km om via zandwegen in de richting van de Belgische grens te gaan. Zij volgen de paden tot de grenspaal. Het bosgebied dat volgt, ligt op Belgisch grondgebied. Na enkele kilometers komen zij op de route van de 30 en 40 km.

De 15 km loopt nog een stukje over de Peedijk en slaat dan eveneens een zandpad in. Na de oversteek van de asfaltweg naar Achel komen deze wandelaars op het privéterrein van een boer. Van hem hebben we toestemming gekregen om over z'n land te lopen. We lopen tot de Warmbeek en volgen deze een stukje. Inmiddels zijn we op Belgisch grondgebied. We steken de Abdijweg over en komen samen met de wandelaars van de 10 km. Na een relatief nieuw stukje bos, zo'n

15 jaar geleden aangeplant door Natuurmonumenten, volgt nog een mooi pad door het weiland. Aan het einde ervan is de samenkomst met de andere afstanden.

Terug naar de routes van de 30 en 40 km. Na de wagenrust vervolgen zij de route langs de Dommel en komen in het buurtschapje Achterste Brug. Prachtige oude boerderijen laten je terugkeren in de tijd. Wat een mooi plekje! De route gaat verder via een open gebied en een stukje bos om dan in het bijzondere natuurgebied de Plateaux-Hageven te komen.

De Plateaux-Hageven is een Nederlands-Belgisch natuurgebied, waar de grenzen vervagen. Zonder er erg in te hebben ben je over de kronkelpaadjes de grens overgestoken en sta je in België. Wandelen door bos en over hei, langs vennen en vloeiveiden: een watersysteem van begin 19e eeuw! In de lente vind je er orchideeën, in de herfst kleurt herfststijloos de weiden paars.

De Plateaux vormt één geheel met het Belgische natuurgebied Hageven. Het ligt tussen droge zandgronden en het beekdal van de Dommel. Het is volop genieten van het gevarieerde landschap. De afgelopen jaren is er heel veel aan natuurherstel gedaan. Bijzondere vennen in het gebied zijn hersteld. Wandelpaden zijn verlegd, waardoor je nu veel meer door het gebied wandelt. Wat opvalt is de strakke overgang van de verschillende landschappen en natuur. Zo wandel je nog door het bos, dan sta je op de heide en ineens loop je door het natte deel van het Dommeldal. Die snelle verandering van natuur is bijzonder en zorgt voor veel planten- en diersoorten in een relatief klein gebied.

Nadat we de grens overgestoken zijn, komen we in natuurgebied het Hageven. Hier liggen grote en kleine vennen. We lopen over spannende knuppelbruggetjes en komen bij een nieuwe touwladderbrug. Via deze bijzondere brug steken we de Dommel over. We genieten volop van dit mooie gebied. Bij de volgende brug met de naam Stenen Brug (hoezo....?) vinden we wagenrust 2 voor de 30 en 40 km. Even de benen rust gunnen en de inwendige mens versterken.

Via veldweggetjes komen we opnieuw aan de grens. Het gebiedje hier is het Graafschap Loon, in een ver verleden een vorstendom van het Heilige Roomse Rijk. Inmiddels zijn we weer op Belgisch grondgebied. Het volgende natuurgebiedje

de Buitenheide vraagt om ontdekking. Spoedig sluit hier de 20 km aan. De langste drie afstanden steken de Maastrichtseweg over en komen nu in het bosgebied Binnenheide. We lopen dus van de Buiten- naar de Binnenheide....

Na enkele kilometers kan de 40 km zich opmaken voor een extra lusje. Door de bossen lopen zij richting 't Meuleke, de exclusieve caférust voor de 40 km. Het is een heel oude boerderij. Vroeger was hier een watermolen. Het cafeetje is bijzonder in zijn eenvoud, het ademt een typisch Belgische sfeer. Hier zal de wandelaar zich welkom en thuis voelen!

Na de pauze volgen bossen en landerijen en komen we bij ruïne de Waag. In vroegere jaren moest de boer daar z'n koren wegen en een halve zak graan als weeggeld achterlaten.

Hier zijn we het verste verwijderd van het startadres. Via een bosweg komen we langs Kasteel Grevenbeek, nog steeds bewoond. Let eens op de prachtige boerderij aan de linkerkant. Wat jammer dat de tand des tijds knaagt aan het gebouw....

Via de Beverbeekse Heide loopt de 40 km naar de Warmbeek en komt daar, na deze prachtige lus, weer samen met de wandelaars van de 20 en 30 km. Samen lopen zij langs het riviertje, steken deze over en zijn dan meteen bij de caférust De Achelse Kluis.

De Sint-Benedictusabdij van Achel, beter bekend als de Achelse Kluis is een cisterciënzerabdij deels op Belgisch, deels op Nederlands grondgebied.

In 1656 bevond zich in het land van Achel al een grenskerk voor katholieken uit Nederland, die het "Weerderhuis" werd genoemd. Deze deed

dienst toen de katholieke eredienst in Nederland was verboden, een periode die duurde tot omstreeks 1672. In 1686 stichtte Petrus van Eijnatten uit Eindhoven op deze plek een gemeenschap van kluzenaars. Sinds die tijd is de Achelse Kluis een centrum van gebed, beschouwing en geestelijk leven. Deze traditie werd slechts onderbroken door de verdrijving van de broeders uit hun klooster door de Franse Revolutie, doch in 1846 werd ze weer voortgezet door de Trappistenmonniken van de abdij van Westmalle, die hier een priorij stichtten en een leven leidden van gebed, arbeid en studie. In 1871 werd deze tot abdij verheven en heet sindsdien: Sint-Benedictusabdij. Het oudste gedeelte van de abdij ligt in België. De neogotische abdijkerk werd ontworpen door de Nederlandse architect Pierre Cuypers.

De monniken wijdden zich oorspronkelijk aan handarbeid, zowel in de landbouw, waar ze een modelboerderij beheerden, als in de productie, waar ze onder meer het ambacht van bakker, kaasmaker, meubelmaker, drukker, brouwer en ko-

perslager uitoefenden. De abdij bezit een brouwerij, een herberg-brasserie, een voedingswinkel (met o.a. een keur van bieren), een galerie voor religieuze artikelen en een expositieruimte. Natuurlijk is er ook een gastenhuys, waar bezoekers gedurende de dag tot bezinning kunnen komen en deel kunnen nemen aan de liturgische plechtigheden.

Mocht je trek hebben in vlaai of een lekker Trappistje, het is hier allemaal!

We verlaten de Achelse Kluis aan de andere zijde, langs de stallen en de kerk. We lopen nu in de richting van de Grote Heide, een natuurgebied van, zoals de naam al aangeeft, heide, naaldbos en vennen. Het is onderdeel van het Leenderbos. Vóór het Leenderbos buigen we af. Al spoedig is er de samenkomst met de 10 en 15 km en zijn alle afstanden samen.

Het laatste stukje van deze bijzondere wandeldag volgt. We lopen door weiland waar we de sporen van wilde zwijnen zien; zij hebben hier heerlijk gewroet en de grond flink los gemaakt.

We komen bij de Tongelreep, het riviertje dat we eerder als Warmbeek zagen. De naam Tongelreep is afgeleid van tonge en reep. Tonge staat voor zandrug in een hoogveengebied terwijl reep staat voor strook land.

We lopen over het pad langs de Tongelreep en genieten van de afwisseling van weiland en bosjes. Een laatste verrassing wacht op ons! We steken via een nieuwe brug de Tongelreep over. Het riviertje meandert hier schitterend door het landschap. De natuurbeheerder heeft zwerfstenen in het water gelegd om op deze wijze over te kunnen steken. En afhankelijk van de weersomstandigheden gaan we dit ook doen. Nu maar hopen dat het water niet te hoog is of dat er ijs ligt. In dat geval zorgen onze routebouwers voor een veilig alternatief. Maar we hopen natuurlijk op wat spanning.

Via groensingels komen we bij wagenrust 3, de soeppost. Na alle inspanningen is het hier goed toeven! De laatste kilometers wachten op ons. Een stukje bos, de oversteek van oude spoorbaan en nogmaals de Maastrichterweg om dan weer aan te komen bij de Dommelvallei. Over het uitgestrekte terrein, waar zelfs een golfbaan is, komt de finish in zicht en weten we dat we aan het einde zijn gekomen van deze prachtige wandeling. Ad Verbakel was terecht enthousiast over deze mooie route!

Met een meer dan voldaan gevoel melden we ons af.

Myriam van den Berg

Start vanuit een opmerkelijke locatie

Derde winterserietocht op 17 januari

Sportpark Hondsheuvels, thuisplaats van 4 voetbalclubs en een atletiekvereniging. En vandaag was bij deze laatste vereniging de start (en finish) van de alweer derde tocht van de winterserie van OLAT. Opmerkelijke locatie, vlak bij het centrum van de stad, want OLAT zoekt altijd nadrukkelijk de vrije natuur op. Ik was dan ook benieuwd of het een tocht met veel modder zou worden of dat we deze ene keer over de wat meer geplaveide paden zouden lopen.

Als we om acht uur weg mogen, gaat het al snel naar de door Eindhoven stromende Dommel om op de zachte groene kant naar de oostkant te lopen. Eerst langs de Karpendonkse Plas en daarna langs de IJzeren Man, een tweede plas bij de binnenring. Door de Berenkuil, waar graffiti de boventoon heeft gekregen om via een stukje stadsnatuur naar stadsdeel Tongeren te gaan. Als we daar door zijn laten we de stad achter ons en stappen we naar de Collse Watermolen. Deze molen, ooit nog geschilderd door Vincent van Gogh, staat hier aan de telkens opduikende Dommel en niet ver daarnaast staat de eerste rustpost van OLAT. Ik vind het nog te kort op de start en loop door.

De route gaat nu over een verhard pad door het Dommeldal in de richting van de wijk Hulst van Geldrop. De zon komt rond dit tijdstip op en dat levert mooie uitzichten op. Ik stap het kanaal over (gelukkig ligt hier een brug, want springen is echt te ver) en net voor Hulst blijf ik het kanaal volgen. Dan bij de roeiclub naar rechts en de route gaat naar de sportvelden. Daar staat ook de sporthal en in de kantine ter plaatse is de tweede rust. Nog geen 10 km gelopen, maar

ik pak toch een koffie. Door de parkachtige omgeving gaat het daarna verder naar kasteel Geldrop.

Even gaat het verkeerd als ik een foto maak van een gevel en een pijl mis. Maar gelukkig word ik terug geroepen en kan ik door op de gewenste route van 30 km. Inmiddels heeft de parcoursmeester er voor gekozen om de wandelaars over een graspad langs de Dommel te laten lopen in plaats van over het fietspad aan de overkant. Het levert enkele modderpassages op waar ik blij ben met mijn hoge schoenen!

Dan door een woonwijk, De Coevering, en vervolgens via een pad langs de A67 naar de Schietbergen. Een prachtig bos- en heidegebied tussen Geldrop en Mierlo. Mountainbikers hebben dit ook ontdekt want ze rijden in groten getale om me heen. Zonder enig probleem overigens. Ik geniet van deze prachtige scenerie. Passeer een dame die hier een hond of zes aan het uitlaten is en mis bijna de pijl die naar links wijst.

Na de oversteek van de weg Geldrop – Mierlo lijkt het op een vakantiepark af te gaan, maar net daarvoor weer de natuur in. En daar gaat het wat mij betreft eventjes mis. Ik heb de fraaie routebeschrijving nog niet hoeven raadplegen en steeds op de pijlen gelopen. Die lijken me nu naar een richting te wijzen waar verder geen pijlen meer hangen. Links zie ik een stoet wandelaars met rugzakken en heuptassen. Daar zal het dan wel zijn. Maar nee, dit blijken de lopers van de 20 km route te zijn. Nou ja, dan die maar gevolgd. Enkele bochtjes later ben ik weer op de

route van de 30 en 40 km. Het gaat langs de golfbaan De Gulbergen en dan volgt een privéterrein. Een goed bewaard juweeltje, schitterend lopen hier. Nog eventjes langs een stukje golfterrein en dan het spoor over naar de Refelingse Heide. Aan het einde staat alweer een rustpost klaar. Met echte snert, alles inclusief bij OLAT.

De weg over en op naar de Enode visvijver, waar ik een leuk bochtje omheen mag. Langs sportvelden op naar het gehuchtje Opwetten, Daar staat de Opwettense Watermolen, ook een hele mooie, nu voorzien van een restaurant. De finale van de tocht is in aantocht. Een mooi bosperceel, het Eckart park, rondom de rioolzuiveringscentrale van Eindhoven. De wind stond kennelijk gunstig, want niets geroken. Nog een paar keer over het schouwpad langs de Dommel en Kleine Dommel en dan is de kantine van de Atletiekvereniging weer in zicht. Einde van een onverwacht mooie tocht. Het moet de routebouwers voor een uitdaging gesteld hebben om te midden van stedelijk gebied, spoorlijnen, kanalen en snelwegen een mooie natuurlijke route te bedenken voor de diverse afstanden. We hebben misschien iets meer dan gebruikelijk over asfalt gelopen, maar de tocht was prachtig. De stukken onverhard bevatten veel meer modder dan gewoon, dus dat compenseert weer. Echt OLAT, hartelijk dank aan alle vrijwilligers!

-Ruud Horst-

Heel Nederland doorkruist en veel van de wereld gezien

Frans Peters uit Sint-Oedenrode was in 2008 de allereerste die het 40-jarig lidmaatschap van OLAT vol maakte en de bijbehorende gouden speld in ontvangst mocht nemen. Na hem werden op iedere jaarvergadering wel een of meerdere leden gehuldigd die al zo lang onze vereniging trouw zijn. Op de eerstvolgende bijeenkomst valt die eer te beurt aan Constant Dedel uit Baarn en Ben van der Velden uit Groenlo. In dit nummer leest u een bijdrage over Constant Dedel; een verhaal over Ben van der Velden houdt u van ons tegoed. Het is voor Constant een belangrijke mijlpaal – de zoveelste in een lange wandelcarrière, die vooral in zijn jonge jaren gekenmerkt werd door uitstekende sportieve prestaties.

Toen Constant zich in 1975 aanmeldde als lid lag het accent bij OLAT nog sterk op stevige trainingen voor de Vierdaagse en langeafstandstochten. Dat was in niet geringe mate te danken aan onze eerste voorzitter Cornelis van Montfort, die in 1969 – amper twee jaar na de oprichting in een Ollands cafeetje – zelf de prestigieuze Centurion-titel wist te veroveren in het Engelse Bristol. Vier jaar later organiseerde OLAT voor het eerst in eigen omgeving zo'n tocht van 100 Engelse mijlen, oftewel (ruim) 160 kilometer, waarmee de titel "Continental Centurion" te behalen valt als je die afstand binnen de 24 uur aflegt. Zo iets lukt alleen maar met heel veel trainingskilometers in de benen, en OLAT voorzorg daarin.

In die vroegste jaren werden de winter-serietochten nog in de nacht van zaterdag op zondag gehouden, met een vaste afstand van 50 kilometer. Maar dat heeft Constant *nét* niet meer meegeemaakt, vertelt hij. Bij zijn aantreden waren de maandelijkse wandeltochten gewoon overdag. En de afstand was iets bekort, tot rond de 40 kilometer.

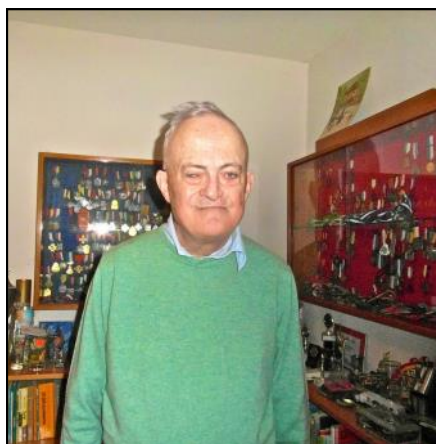
Gespreid bedje

Het was Jac Heidendaal, met wie hij in 1975 de tochten Amsterdam-Leeuwarden en Nijmegen-Rotterdam had gelopen, die hem aanspoorde om bij OLAT te komen wandelen. Constant kwam terecht in een gespreid bedje. Onderweg had hij al kennis gemaakt met Louis Oostvogels, Gerrit Legierse en Ben van der Velden - geduchte wandelaars op de lange afstand. OLAT was

toen nog een overzichtelijk clubje; pas zes jaar later meldde zich het honderdste lid aan.

Behalve van de trainingen was Constant een trouw bezoeker van de jaarvergaderingen, die in de begintijd nog ten huize van Cornelis werden gehouden. Mét overnachting in de verbouwde koeienstal van hoeve Anno Santo, wat natuurlijk fijn was voor leden die van ver weg moesten komen.

OLAT was niet de eerste club waarvan Constant lid werd. Bij zijn aanmelding wandelde hij al zeven jaar bij "Dudok de Wit" in Baarn, waar hij het grootste deel van zijn leven heeft gewoond. Naderhand was hij ook nog een poosje lid van WS'78, FLAL en Prinses Marijke Geldermalsen. Daarnaast was hij vaak te vinden bij wandeltochten van RWV en De LAT. Op eigen houtje bewandelde hij daarnaast talloze recreatieve paden, waaronder natuurlijk die van

Constant Dedel bij een deel van zijn enorme collectie bekertjes, medailles en oorkondes. Ze zijn afkomstig uit bijna alle delen van de wereld.

OLAT zelf: het Hertog Hendrikpad, Graaf van Hornepad en Airbornepad.

Zo heeft hij in de loop der jaren elke uithoek van Nederland bewandeld.

Zijn passie voor de wandelsport heeft Constant van huis uit meegekregen: "Met mijn ouders ben ik vaak naar vakantiebestemmingen geweest waar je goed kon wandelen. Met de auto naar Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland, en een enkele keer naar Tirol. Mijn broer hield er ook van."

Kilometervreter

Zeker de eerste tien jaar bij OLAT ontloopte Constant zich als een ware kilometervreter. In 1985 was hij alles bijeen al één keer de aarde rond geweest, goed voor een oorkonde van de Nederlandse Wandelbond. Op langeafstandstochten en prestatietochten zette hij ronduit prima tijden neer, en die weet hij nog moeiteloos op te lepelen: als eerste binnen bij de Kennedymars die OLAT in 1977 organiseerde, in 10 uur en 46 minuten. In datzelfde jaar de Kennedymars van Sittard in 10 uur en 6 minuten, zijn snelste tijd van de vijf keer dat hij daar meedeed.

En natuurlijk het klapstuk: de 100 Engelse mijlen in het Engelse Leicester in 1980, die hem met een tijd van 21 uur, 43 minuten en 18 seconden de zo begeerde Centurion-titel opleverde. "Met het mooie nummer 700", zegt Constant tevreden. "Toch heb ik nooit op streeftijden gelopen. Dus na afloop was ik nooit teleurgesteld."

"De Centurion race in Leicester was mijn eerste poging. Ik ging mee met

een door OLAT georganiseerde groepsreis. Cornelis deed daar in zijn eentje de verzorging van de deelnemers, maar later kreeg hij hulp van Theo Tromp nadat die was uitgevallen. In 1983 ben ik zelf als verzorger meegegaan naar de Centurion race in Ewhurst, bij Londen. Theo Tromp had toen een hele bus vol deelnemers en verzorgers. Het was leuk om eens mee te maken."

Constant was graag koerier bij het snelwandelen op de weg, toen OLAT dat nog organiseerde in Olland. Hij was de verbindingsman tussen de tijdwaarnemers langs het parkoers en Mariet Ahlers in het startlokaal. Na de verhuizing van het jaarlijkse evenement naar de wielersbaan in Tilburg werd zijn taak overbodig, maar kwam hij altijd nog wel een kijkje nemen bij de wedstrijden.

Het roer gaat om

Tegen die tijd had Constant de grote wandeltochten al vaarwel gezegd. "Eind 1981 vond ik het welletjes. Ik kreeg vaak slaapaanvallen op die lange afstanden. En ik vond het ook wel leuk om wat meer variatie te hebben in het wandelen", zo verklaart hij zijn switch naar de meer recreatieve, en vaak meerdaagse tochten. Maar eerst haalde hij in 1980 nog de titel Continental Centurion binnen. Als nummer 69 ging hij de boeken in, met een toptijd van 21:31:15. Het jaar erna liep hij in Sint-Oedenrode in 12 uur en 52 minuten een door OLAT georganiseerde prestatietocht van 100 kilometer.

En daarna ging het roer dus om. Onder leiding van Theo Tromp deed hij in 1982 mee aan een meerdaagse rondwandeling vanuit Rooi langs allerlei plaatsen die net als Sint-Oedenrode 750 jaar bestonden: Roermond, Sittard,

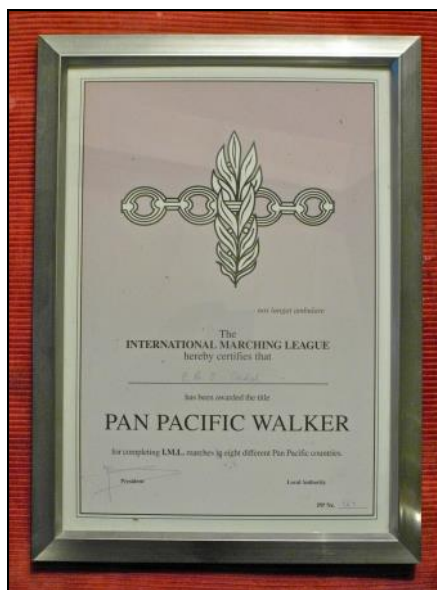
Hasselt, Exel en Valkenswaard. Aan de Vierdaagse had hij al een paar keer meegedaan.

Maar ook het buitenland lonkte. In 1983 vertrok Constant met Theo Tromp als reisleader naar Italië, om deel te nemen aan de driedaagse van Arenzano en diverse excursies. "Ik werkte toen nog op het archief van de universiteit Utrecht en had mijn ADV-dagen geheel en al opgemaakt. Maar op de terugreis was er in België een treinstaking, zodat ik vanaf Antwerpen niet meteen kon doorreizen. Ik heb toen een extra vrije dag moeten nemen. Dat was een misleuk."

Verre bestemmingen

Van meerdaagse wandelevenementen kreeg hij helemaal de smaak te pakken toen de IML was opgericht, de International Marching League. "Het idee hiervoor ontstond nadat een groep Japanners in 1977 in Nijmegen had meegedaan aan de Vierdaagse", aldus Constant, die een feilloos geheugen heeft voor feiten, jaartallen en uitslagen.

Zijn eerste IML-tocht was in Viborg, in 1988. "Het jaar erop ben ik voor het eerst naar Japan geweest. Dat werd toen georganiseerd door de Rabobank in Nijmegen." De startplaats Higashimatsuyama spreekt Constant zonder haperen uit. Geen wonder, hij is er zeven keer geweest. En daarnaast in een hele reeks andere buitenlanden waar onder de vlag van de IML meerdaagse

Met deze eenmalige Bevrijdingstocht legde OLAT in 1994 de basis voor de ontwikkeling van het Airbornepad Market Garden. Constant Dedel was een van de deelnemers. Het Airbornepad heeft hij naderhand ook helemaal gelopen.

wandeltochten worden gehouden, binnen en buiten Europa. "In 1989 ben ik heel veel gaan reizen om International Master Walker te kunnen worden. Daarvoor moet je zeven Europese bestemmingen afwerken en één daarbuiten."

Nu komen de wandelboekjes tevoorschijn uit een bureaulade: IML-paspoorten waarin alle meerdaagsen zijn bijgehouden. Ze brachten hem achtereenvolgens naar België, Zwitserland, Luxemburg, Denemarken, Ierland, Nederland (Nijmegen), Oostenrijk en Japan. In Amsterdamer Loek Labout, die al eerder gehuldigd werd als 40-jarig lid, vond hij regelmatig een goede wandelmaat: "Die loopt in ongeveer hetzelfde tempo als ik."

In 1991 deed Constant er nog een sportief schepje bovenop en verstouwde hij, samen met Loek en drie andere OLAT-leden, in zeven dagen 300 kilometer van het Duitse Schleswig naar het Deense Viborg. Bijna een dubbele vierdaagse dus. "Onderweg sliepen we in sporthallen en scholen", vertelt Constant. "In totaal heb ik deze tocht tien keer gelopen, het laatst in 2005."

Nadat in 1997 naast de IML de Pan Pacific Marching League was opgericht, kon Constant nieuwe exotische bestemmingen verkennen. Tweemaal wandelde hij een meerdaagse in Korea, Taiwan, Nieuw-Zeeland en Australië. En ook tweemaal in het westen van Canada: Victoria en Vancouver. Zo vinkte hij het ene na het andere lijstje af. Een nieuwe mijlpaal werd bereikt in 2006, toen hij in het Ierse Castlebar de 100.000 wandelkilometers passeerde.

Veertig keer Nijmegen

Intussen bleef Constant in eigen land natuurlijk ook allerlei tochten lopen, waaronder in Vilt, Diever en Odoorn. Ook op Euraudax-tochten van 25 en 50 kilometer was hij te vinden. Maar veruit favoriet is toch de Vierdaagse van Nijmegen. Het was dan ook een enorme domper toen het evenement in 2006 moest worden afgelast vanwege een hittegolf. "Daardoor kon ik de veertig net niet vol maken."

Als gevolg van glaucoom (een voortschrijdende oogziekte) was zijn zicht

Tijdens de Kempische Wandeldagen in 2006 neemt Constant van Piet van de Laarde felicitaties in ontvangst voor het passeren van de 100.000 wandelkilometers eerder dat jaar.

intussen flink verminderd, waardoor de kans bestond dat het er nooit meer van zou komen – althans niet meer zelfstandig. Maar dankzij een wandelbuddy is het in 2011 dan toch gelukt om die veertigste Vierdaagse alsnog uit te lopen. "Deze keer wel op de 30 kilometer", zegt Constant; hij was toen net met pensioen. "Ik had een oproep gedaan in de regionale krant, en zo kwam ik in contact met iemand uit het Gooi, zelf ook een ervaren Vierdaagse-loper.

Hij kwam eerst kennis maken en dat ging goed." Zijn broer en schoonzus wachtten hem op aan de finish van dit laatste belangrijke evenement in zijn wandelcarrière.

In zijn appartement in Baarn heeft Constant een hoekje ingericht met herinneringen aan alle tochten en wedstrijden. De kasten puilen ervan uit, en de wedstrijdbekers zijn een handige bergplaats voor medailles waar elders geen plekje meer voor te vinden is. Wandelen doet hij nu uitsluitend nog met een begeleider, zoals onlangs nog het Westerborkpad en de Koninklijke Weg. In de sport-school houdt hij zijn conditie op peil.

Het OLATNieuws, waarvoor hij zelf jarenlang wandelverslagen leverde, wordt hem tegenwoordig voorgelezen via moderne spraaktechniek. Zo blijft Constant precies op de hoogte van het wel en wee van onze wandelclub waarmee hij zich ruim veertig jaar innig verbonden voelt.

-Mirjam Kies-

WANDELGROEP OIRSCHOT

Wandelgroep Oirschot heeft vanaf begin april 2015 elke woensdag om 19.00 uur gewandeld vanuit Dinercafé 't Kroegske in Spoordonk met prachtige tochten in de directe omgeving. Vanaf 4 oktober is gestart met een winterprogramma. Elke zondagochtend wordt er vanaf 9.30 uur gewandeld, wederom vanaf Dinercafé 't Kroegske. De te lopen afstand ligt ook nu rond de 12 km en is telkens wisselend in een van de natuurgebieden c.q. delen van de gemeente Oirschot. Af en toe zal met de huifkar naar een startlocatie gegaan worden of wordt men opgehaald vanaf een eindlocatie.

Deelname staat vrij voor alle OLAT-leden en zeker ook voor niet-leden die zo OLAT kunnen leren kennen. Niet-leden kunnen 2 keer gratis deelnemen en betalen daarna 1 Euro per keer.

De invulling vindt plaats in samenwerking met horecagelegenheid Dinercafé 't Kroegske / De Stapperij.

Vertreklocatie: Dinercafé 't Kroegske
Spoordonkseweg 80
5688 KE Oirschot

Vertrektijd: 1/10 - 1/4: zondag 09.30 uur

Als er een OLAT-winterserietocht is, wordt er niet gelopen, maar kan deelgenomen worden aan deze tocht.

Afstand: ca. 12 km

De te lopen route wordt een dag van te voren gepubliceerd via de gratis wandelapp Endomondo en via de website & facebookpagina van Dinercafé 't Kroegske:

<http://www.kroegske.nl/feesten/activiteiten/wandelroutes>

Meer informatie: oirschot@olat.nl of
Harrie Paulissen 06-53749249
John Schepens 0499-573671

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP, NIEUWS & AGENDA

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 25 JANUARI 2016

1		Rick Liesting	863	2	M
2	1	Tiny van Alphen	500	1	V
2		Jack Bertrums	500	1	M
2	1	Jeanette van Boerdonk	500	1	V
2		Remy van den Brand	500	1	M
2		Peter van den Brink	500	1	M
2		Wim van Capelle	500	1	M
2		Servee Derks	500	1	M
2		Dirk Donders	500	1	M
2	1	Riet Emans	500	1	V
2		Hans van Heeswijk	500	1	M
2		Cor van der Heijden	500	1	M
2		Jack Hendriks	500	1	M

2		Jan Kampman	500	1	M
2		Arie Kandelaars	500	1	M
2	1	Hanny Klumpkens	500	1	V
2		Frank Marchand	500	1	M
2		Frits Mennen	500	1	M
2	1	Anita Pepers	500	1	V
2		Hans Pranger	500	1	M
2		Hugo Prinsen	500	1	M
2		Ton Seetsen	500	1	M
2		Rob van Stuivenberg	500	1	M
24		Boetje Hulselan	252	1	M
25		Michiel Tamerius	113	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl of f.marchand@olat.nl
Voor meer informatie, kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2015

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP FEBRUARI / MAART

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
19-feb	Winterswijk	LWOG	80 km / 110 km	23.00/17.50	360-500	
27-feb	Vandaag is het Algemene Ledenvergadering van OLAT. Tijdens deze vergadering worden de clubkampioenen en een aantal deelnemers gehuldigd. Om oneerlijke concurrentie tegen te gaan wordt er vandaag geen wandeling in het programma opgenomen.					
5-mrt	Oldemarkt	FLAL	60 km	08.00	250	
6-mrt	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a.	schema
11-mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	
11-mrt	Ooltgensplaat	Waterpoortloop	80 km/110 km	22.00	360-500	
19-mrt	Noordwolde	FLAL	60 km	07.30	250	
20-mrt	Oisterwijk	OLAT winterserie	50-60 km	07.00	200-250	Extra 100 punten
26-mrt	Sittard	KMS	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur

Bossche 100, een route voorzien van een tapijt van modder

Jack Bertrums liep samen met 119 andere wandelaars de Bossche 100. Hieronder leest u de eerste en laatste alinea van zijn verslag. Het complete verslag kunt u lezen op zijn blog: <https://wandelmaat.wordpress.com>

Woensdag 4 november 2015 om 00.00 uur was het weer zover, de inschrijving van de 29e editie van de Bossche 100. Ik had de avond daarvoor een late dienst, dus 1,5 uur opblijven moest mij een plek op de deelnemerslijst garanderen .... was het niet dat ik te moe was en ervoor koos om een ochtend-mailtje te sturen. Nou dat was maar op het nippertje aangezien hij om 10.15 al volgeboekt was. Er stonden nog zo veel wandelaars op de reservelijst, dat er besloten werd om "eenmalig" 120 deelnemers mee te laten doen.

De finale van de B100 was zelfs voor mij als Bosschenaar een verrassing. Waar ik dacht bijna verhard de laatste kilometers te mogen uitlopen had Joop nog een speciale toegift. Na de

laatste wagenrust gingen we door het natuurgebied van het Engelenmeer glibberen....WHOW wat een feest. Het maakte niet uit waar je je pantoffels neerzette, als je ze nog maar wel aan had! De nieuwe vlonders die daar lagen had ik nog niet eerder gezien.

Nog een paar kilometer en toen was het feestje toch echt definitief voorbij. Klokslag 16.00 uur kwamen we samen binnen. Ik vond deze editie zwaar. Deze keer niet qua weertype, maar het tapijt wat er lag was niet te versmaden. Ik sta nu al te popelen voor de 30e editie.

Deze foto van Jan Kampman vertelt heel in het kort hoe de omstandigheden tijdens deze tocht waren.

OVERNACHTING VIERDAAGSE NIJMEGEN (19 t/m 22 juli 2016)

Met inachtneming van het onderstaande loopt de maximale verblijfperiode in het complex (sporthal en school) bij **de Ganzenheuvel, Ganzenheuvel 56, 6511 WD Nijmegen** van zaterdag 16 juli (vanaf 12:00 uur) t/m zaterdag 23 juli 2016 (uiterlijk 10:00 uur). In afwijking van voorgaande jaren wordt het ontbijt en het diner geserveerd in **Buurthuis 't Oude Weeshuis, Pa-pengas 8, 6511 WT Nijmegen**. Dit ligt op ca. 250 m loopafstand van de Ganzenheuvel. Hier is ook een bar aanwezig met TV waar u na de wandeling van harte welkom bent. Wilt u in de school slapen (max. 10 personen per klaslokaal), dan dient u dit bij de reservering aan te geven. Er is dan wel een toeslag verschuldigd en vol = vol.

INFORMATIE

Isis la Croix - overnachting4daagse@olat.nl of telefonisch op 06-38255805 (bij voorkeur tussen 18:00 – 20:00 uur).

STANDAARD BOEKING: AANKOMST OP MAANDAG 18 JULI TUSSEN 09:00 EN 17:00 UUR

LO LOGIES & ONTBIJT

Vier nachten logies van maandagavond t/m vrijdagmorgen; 4x ontbijt op dinsdag- t/m vrijdagmorgen

Kosten €140,-

HP HALFPENSION

Vier nachten logies van maandagavond t/m vrijdagmorgen; 4x ontbijt op dinsdag- t/m vrijdagmorgen; 4x diner op maandag- t/m donderdagavond

Het diner wordt in verband met de capaciteit in 2 sessies geserveerd. U kunt op het inschrijfformulier uw voorkeur aangeven (vroeg of laat). Vol = vol.

Kosten €193,-

OLAT-leden krijgen €10,- korting op bovenstaande bedragen voor LO en HP.

EXTRA OPTIES

A. AANKOMST TUSSEN 12:00 – 17:00 UUR OP ZATERDAG 16 JULI

Logies & ontbijt: 2 nachten logies van zaterdagavond t/m maandagmorgen; 2x ontbijt op zondag- en maandagmorgen

Kosten €64,-

B. AANKOMST TUSSEN 12:00 – 17:00 UUR OP ZONDAG 17 JULI

Logies & ontbijt: 1 nacht logies van zondagavond t/m maandagmorgen; 1x ontbijt op maandagmorgen

Kosten €32,-

C. DINER OP VRIJDAGAVOND 22 JULI

Kosten €20,-

D. VERTREK OP ZATERDAG 23 JULI VOOR 10:00 uur

Logies & ontbijt: 1 nacht logies van vrijdagavond t/m zaterdagmorgen; 1x ontbijt op zaterdagmorgen

Kosten €32,-

E. OVERNACHTING IN SCHOOL (vol = vol)

Toeslag €10,-

F. LUNCHPAKKET

4x lunchpakket op dinsdag- t/m vrijdagmorgen.

Kosten €26,-

Schematisch ziet dit er als volgt uit:

	zaterdag			zondag			maandag			dinsdag			woensdag			donderdag			vrijdag			zaterdag			standaard prijs	OLAT-Leden
	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting	ontbijt	diner	overnachting		
standaard pakket Logies/ontbijt																								€ 140	€ 130	
standaard pakket Halfpension																									€ 193	€ 183
Extra opties																										
A																									€ 64	€ 64
B																									€ 32	€ 32
C																									€ 20	€ 20
D																									€ 32	€ 32
E																									€ 10	€ 10
F																									€ 26	€ 26

De extra opties moeten tegelijk met de reservering worden voldaan.

Let op: voor wijzigingen ter plaatse in uw reservering tijdens de Vierdaagse-week zullen wij €2,50 administratiekosten in rekening brengen.

(Vervolg op pagina 18)

Op het reserveringsformulier kunt u aangeven of u **vegetariër** bent of een speciaal **dieet** volgt.

RESERVERING

Voor uw reservering PER PERSOON EEN AANMELDFORMULIER (te downloaden via www.olat.nl) invullen en opsturen. U ontvangt van OLAT een schriftelijke bevestiging van uw reservering zodra het formulier en de (aan)betaling is ontvangen. Opsturen kan ook per e-mail naar overnachting4daagse@olat.nl.

BETALING

De reservering is pas een feit zodra een bedrag van **minimaal €25,-** is bijgeschreven op onderstaande bankrekening t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT, Sint-Oedenrode.

IBAN: NL11 RABO 0157 9741 54

BIC: RABONL2U (invullen bij betalingen vanuit buitenland)

Vóór 15 juni 2016 dient het volledige bedrag door OLAT te zijn ontvangen. Na deze datum wordt een toeslag van €15,- per persoon in rekening gebracht.

ANNULERING

Annulering tot 1 mei 2016 is gratis. Bij annulering vanaf 1 mei t/m 15 juni 2016 wordt €10,- en bij annulering na 15 juni 2016 wordt €50,- administratiekosten in rekening gebracht. Bij annulering na 10 juli 2016, afgelasting/afbreking Vierdaagse Nijmegen en bij afbreking overnachtingen volgt geen restitutie. Wij adviseren u een reis- en annuleringsverzekering af te sluiten.

TOT SLOT NOG WAT PRAKTISCHE AANWIJZINGEN:

- Slapen doet u in 1 van beide sporthallen of in 1 van de meerdere klaslokalen (mits bij de reservering aangegeven) die OLAT huurt en die intern met elkaar verbonden zijn. U dient zelf een slaapzak, kussen, zaklamp en een luchtbed of matras mee te nemen (let op: max. 90 cm breed).
- Gezien de capaciteit van **Buurthuis 't Oude Weeshuis** wordt het diner in 2 sessies geserveerd. U kunt op het reserveringsformulier kiezen voor de vroege sessie (17.00 - 18.00 uur) of de late sessie (18.15 - 19.15 uur). Let op: vol = vol. Bij geen keuze deelt OLAT u in.
- Bij de Ganzenheuvel is geen parkeergelegenheid. Wel kan er gelost en geladen worden.
- Betaald parkeren op loopafstand. Voor onbetaald parkeren zult u het iets verderop moeten zoeken.
- De heer Jo Willems zal namens OLAT uw gastheer zijn in de Ganzenheuvel. Bij hem kunt u tijdens uw verblijf terecht voor alle vragen en/of opmerkingen. U dient tijdens uw verblijf zijn aanwijzingen op te volgen.

Bestuur OLAT

Joop Wesseling, voorzitter / Ad Ketelaars, penningmeester

't Is voor niks-loop

Een trofee winnen overkomt je niet gauw, vooral niet na afloop van een wandeltocht. Maar toch kreeg een OLAT-lid er eentje. Niet omdat ze de snelste was, dat was een ander OLAT-lid, of dat ze de oudste dan wel de jongste was, dat ook al niet, of dat ze van heel ver was gekomen of dat ze zich als eerste aan de inschrijftafel meldde. Maar simpelweg omdat ze als eerste deelneemster na afloop een trappist bestelde. Het had overigens ook een deelnemer kunnen zijn.

Dat overkwam Anja van Kempen na afloop van de 't Is voor niks-loop in Geldrop. De Lucas Klamer-bokaal komt een jaar lang bij haar thuis op de schouw te staan, zo ze die al heeft.

Zoals de naam al zegt is de 't Is voor

niks-loop een gratis evenement op de laatste zondag van november. Het is niet alleen een wandeltocht maar ook hardlopers doen er aan mee. De afstanden zijn 6, 10, 15, 21, 30 en 42 km en gaan voor het grootste gedeelte over de Strabrechtse Heide, daar waar wij met de Kempische Wandeldagen tot voor kort ook liepen. Hardlopers en

wandelaars lopen op hetzelfde parcours wat meestentijds geen problemen oplevert.

Helaas blijft het aantal deelnemers op de wandeltocht ver achter bij het aantal hardlopers, in 2015 was slechts 8% van de deelnemers wandelaar. Dat moet veranderen. Op die zondag zijn er toch al weinig wandelingen in de regio, in 2016 zelfs niet één in Noord-Brabant. Een kanttekening is wel dat gezien de limiet van 1200, wandelaars en hardlopers samen, een voorinschrijving noodzakelijk is. Die opent op 1 september 2016 en is te volgen via de website www.tisvoorniks.nl.

-Co Tops-

8, 9 en 10 januari 2016: 3 dagen trainen op techniek en uithoudingsvermogen

Het 25e OLAT trainingsweekend Wintelre

We maken ons klaar voor het Trainingsweekend 2016 van ons eigen clubje OLAT. Een trainingsweekend voor alle typen wandelaars en alle leeftijden....

Onze tassen worden gepakt, het programma geprint en de route-app gevoed met de adresgegevens..... en dan.... We kunnen bijna niet wachten om te vertrekken naar Kampeerboerderij 't Caves. in Wintelre. Het trainingsweekend is begonnen.... En dat voor de 25e keer.

U leest hier een samenvatting van een weekend vol trainingen en nog veel meer andere activiteiten.

Vrijdag 8 januari

Met onze valiezen aan de schouder betreden we de Linden waar een gedeelte van de organisatie al relaxed zit te buurten. We begroeten iedereen en gaan op zoek naar een slaapplek in dezelfde kamer als vorig jaar. Ook Rick heeft deze kamer weer uitgezocht en we wachten af wie er nog bij komen.

We keren terug naar de gemeenschappelijke ruimte voor koffie en bijkleppen met de aanwezigen. De deur wordt nauwlettend in de gaten gehouden om te zien wie er binnenkomt en of het een bekende is of gaat worden. Er is al direct een ontspannen sfeertje en het warme bad vult zich, ook voor de nieuwkomers. Deze editie zal veertig deelnemers kennen van verschillende pluimage en niveau maar allemaal met één interesse.....WANDELEN.

Niet iedereen is gearriveerd, maar de tafels worden gedekt voor het eerste avondmaal. De tafelschikking is vrij en al snel zit iedereen in een geanimeerd gesprek en vliegen de palmaresen van de gasten over de gedekte tafels....en dan is het tijd voor....corveedienst....

Het keukentje van de Linden barst bijna uit zijn voegen als de stappers zich verdringen om deel te nemen aan de eerste corvee shift. Hard wordt er gewerkt en de afwas is rap gedaan. De stappers trekken zich terug om zich te kleden voor het avondprogramma: wandelen, what else....

Evenals vorig jaar zijn er twee groepen: de snelwandelaars en snelle wandelaars onder bege-

leiding van Henk en de snellere wandelaars onder begeleiding van Cees en Sjef. Mi querido en ondergetekende sluiten zich aan bij de groep van Cees en aangezien Sjef de bospaden al gecheckt heeft gaan we vanavond over de harde weg.

Al snel zijn de kaarten geschud en wordt de groep een langgerekt lint. De snellere wandelaars gaan ver vooruit en keren dan om de andere wandelaars weer op te pikken. Het is duidelijk dat onze kamergenoten Meike, Cora en Michiel een aardige snelheid kunnen ontwikkelen en dat de aanwijzingen van Cees direct merkbaar zijn. Bij de Mariakapel in Vessem houden we halt. Sommigen willen hier een weesgegroetje bidden voor een goed trainingsweekend maar helaas, het hekwerk is dicht en dus worden er veel foto's gemaakt.... Dan maar op de goede hoop het weekend in.

We keren terug naar 't Caves waar wat te drinken staat en de warme douches wachten op de verhitte stappers. Terwijl de kaarten en spelletjes tevoorschijn worden gehaald, vindt er top-

overleg plaats over "Boetjecamp": de eerste warming-up sessie van dit weekend en natuurlijk gegeven door Boetje himself. Ook ondergetekende overlegt even in welke groep de volgende dag te starten en uiteindelijk ga ik voor de best of both worlds: 's morgens bij Cees en 's middags bij Henk. En dan gaan ook wij een spelletje zoeken.

Het blijft gezellig en iedereen doet waar hij/zij zin in heeft. Langzaam wordt de zaal leger; de deelnemers vertrekken naar hun slaapvertrekken.

Zaterdag 9 januari

Het ontbijt is gezellig en direct erna stuiven alle deelnemers de keuken in voor de corveedienst.

En dan mogen we naar buiten voor Boetjecamp. Maar waar is de instructeur? Jawel, te laat, dus ook dit jaar weer straf-pushups.... Ondertussen staat Meike op haar blote voeten op de koude tegels - ze is een aanhanger van de Wim Hof-methode (de IJsmen) - te wachten op wat er gaat gebeuren.

Het is een super warming up en Boetje doet zijn werk met verve, maar de 35 minuten zijn snel om en dus op naar de limonade en de volgende training. De snelwandelaars gaan voor een hardlooptraining in het bos en de andere groep gaat voor een boswandeling met oefeningen. Sjef had gisteren de bospaden al bekeken en wist te melden dat het best wel modderig was. Het eerste stuk van de route delen we die mening niet, maar al snel

veranderen de kuilen en gaten in kleine vennetjes en de harde paden in slijkbanen. Voor Cora, Arjen en ondergetekende is dit de perfecte voorbereiding voor de Bossche 100. Regelmatig wachten we op de andere stappers en Cees bedenkt ter plekke dat we wel even een techniektraining in kunnen lassen. We gaan enkele keren het pad op en neer en worden corrigerend toegesproken door onze trainer. Dan mogen we weer de mooie route volgen en dat gaat weer op snelheid en jawel, even verderop is er geen pad meer te zien en moet iedereen dwars door het slijk.

Cees geeft aan dat we om 12:00 uur terug moeten zijn. Als we bij het Heuvelsvan aanbeland zijn heeft trainer Cees nog een verrassing. We mogen even laten zien wat we geleerd hebben en dat doen we graag en niet alleen omdat we wel zin hebben in een lunch.

Als we terug zijn bij de Linden zien we dat voorzitter Joop op bezoek is en hij heeft vandaag ook een missie. Joop wil namens OLAT het team graag persoonlijk bedanken voor de 25 jaar Trainingsweekend en heeft voor Tini, Els, Gea, Sjef, Cees en Henk een presentje. Helaas zijn de dames op pad maar de heren mogen het bloemetje aan hun eega's overhandigen; wel ff zeggen dat het van OLAT komt. Joop vertelt ook dat het team stopt en dat de opvolgers al aanwezig zijn en hij geeft aan dat OLAT blij is dat Ronnie en Rick dit opgepakt hebben. Wij kunnen het alleen maar met hem eens zijn. Van de vorige editie weet ik nog dat er nu een lange pauze is na de lunch en de corvee-

dienst en dus storten de mannen zich op de TV om te zien of er lichtbeelden van het schaatsen op getoverd kunnen worden en dat lukt, wel zonder geluid maar schaatsen is toch vooral een kijksport.

De een doet een spelletje, de ander lost een puzzel op en er zijn er die even een powernap doen. Gelukkig wordt het sein gegeven dat we over vijf minuten buiten moeten staan... yes. Ondergetekende gaat nu met de snelwandelaars mee voor een duurloop...yes, yes, yes.... Mi querido gaat met de andere stappers en Cees en Sjef voor een boswandeling en na een afscheidskus legt ze de vertrekkende groep vast op de gevoelige plaat en scheiden onze wegen, voor even.

Terwijl Margret en de groep zich richting het bos bewegen, gaat de snelwandelinggroep naar het parkeerterrein van VV Vessem. Ik kan er niets aan doen, maar ik stap al snel met Cora en Meike naast Henk en het tempo gaat naar zo'n acht kilometer per uur. Als we bij het parkeerterrein aangekomen zijn, is het tijd voor wat oefeningen en dit zijn voornamelijk afroloefeningen.

Ondertussen is de groep van Cees in het bos aangekomen en ze volgen de droge blauwe route. Het kleine groepje verplaatst zich snel totdat George en Trudy iets krijgen met een oude boom. Vol energie gaat de groep door en jawel, ook nu kondigt zich weer veel slijk aan.

De snelwandelinggroep heeft de oefeningen erop zitten en gaat weer op pad. Wilfried en Robert gaan voorop maar helaas voor hen, het is een duurloop

van 11 kilometer met een snelheid van 7,5 tot 8.0 km per uur. Henk wil ondergetekende en de dames voorop en dus zetten wij ons beste beentje voor om aan de kop te komen en dan brengen we het tempo op zo'n 7,8 steady. Even komt Kees voorbij dat het te hard gaat maar de opdracht is 7,5 – 8,0 en dat stappen we keurig. Ondergetekende wordt uitgedaagd om ook foto's te nemen en dus trek ik mijn snelheid op naar bijna negen km per uur om ruim voor de groep te komen. Maar dat valt best wel tegen en de snelle stappers zijn weer heel snel dichtbij.... shit...

De andere groep heeft het Grootmeer weer bereikt en jawel, ook nu gaan ze langs de uitzichtheuvel richting 't Caves. De snelle groep heeft er nu bijna 11 kilometer op zitten en we zien 't Caves in de verte. Dit is het sein voor de echte snelle mannen en Rick en Rob komen langszij. Ik krijg een compliment voor de steady snelheid en weg zijn ze. Ik versnel ook, maar bij zo'n 9,3 vind ik het welletjes en stap weer op acht door tot aan de toegangsweg naar 't Caves. Hier is het tijd voor een groepsfoto en de beslissingen hoe nu verder. We hebben de volgende keuzes, nogmaals dezelfde 11 kilometer op eigen tempo, vijf kilometer met een gedeelte modder op eigen tempo of vijf kilometer geheel verhard.... Ondergetekende wil wel door en ook Cora wil nog wel een rondje maken en dus stappen we achter de die hards aan... Hmmm, die lopen wel erg hard van stapel.... Daar vinden wij niet snel aansluiting en dus sluiten we ons aan bij Boetje, Anne, Sandra en Liesbeth die een rondje dorp doen op ongeveer dezelfde snelheid als die we al 11 kilometer hebben gehad.

Ook de groep van Cees is nog niet klaar en doet nog een rondje bush bush. Ze gaan over ongebaande paden, klimmend over boomstammen en heuveltjes en dat alles terwijl Boetje op zoek is naar de plaatselijke cafetaria voor het geval Sjef vanavond zin krijgt in een bitterballetje. Hierdoor blijven

Anne en Boetje achter. Sandra en Cora raken verward in een gesprek over vakanties en laten ook het tempo wat zakken. Ondergetekende sluit aan bij Liesbeth en langzaam maar zeker voeren we het tempo terug op naar zo'n acht per uur. Stilzwijgend concentreren wij ons op de weg en ons tempo. In de verte zie ik stappers en jawel, dat is mi querido die met de groep uit de bossen komt. Ik zwaai en ze hebben ons ook gezien. Margret trekt enkele foto's als wij voorbij spoeden. Cees moedigt Liesbeth aan om mij voorbij te gaan. Eerst laat ik Liesbeth gaan maar dan vind ik een sprintje eigenlijk wel leuk, maar tegen de versnelling van Liesbeth kan ik niet op en dus..... proficiat Liesbeth. Na een verfrissende douche wordt de

tafel gedekt en is het wachten op de bekende overheerlijke nasi.

Dan komt Frank Marchand binnen en dit OLAT-bestuurslid heeft wat lekkers voor de deelnemers meegebracht en dat stellen we zeker op prijs. Frank blijft om ook deel te nemen aan de "ken de crew" kwis die, als de kwismasters de zandloper gevalideerd hebben, van start gaat. Met een rode, gele of blauwe kaart mogen we antwoord geven op de vragen over het jubilerende team en dat is best wel een gokje of beter gezegd een hele gok.

Uiteindelijk zijn er nog twee teams die de eerste plaats kunnen behalen en met het goede antwoord op de laatste vraag wint team 1 met daarin Kees, Sandra, Anne en Kenneth. Proficiat...en met een plof wordt de eerste prijs meester gemaakt.

Al snel zit het grootste gedeelte van de groep weer aan de spelletjes en ook ondergetekende doet nog ff mee om

toch maar weer op tijd het bedje op te zoeken. Morgen weer vroeg dag.

Zondag 10 januari

Rick is weer even vroeg wakker en wij volgen het zelfde ritueel als gisteren. In een mum van tijd is de gemeenschappelijke ruimte omgetoverd tot een ontbijtzaal en stromen de ontwaakte stappers binnen.

Henk is al buiten en zet de eierdoppen en pionnen klaar voor de warming up en ook nu is het gewoon fun. Ook Marit is weer van de partij en doet lekker mee en als team 1 en team 6 op handen gedragen moeten worden dan is de hilariteit hoog.

Nog even in paren wat oefeningen, opruimen, een glaasje limonade en

dan.... yes... duurlooptraining! De snelle brigade vertrekt als eerste richting het parkeerterrein van de voetbalclub en als we lekker aan het oefenen zijn komt ook de andere groep erbij en oefent gezellig met ons mee. Dan maken zij zich uit de voeten en wij starten ff later ook voor onze duurloop met intervallen en wie mag voorop...? Goed en wel op het fietspad richting het dorp krijgen we de andere groep in het vizier en tja, dan kan ik het niet laten om de snelheid iets op te voeren richting 8,5 om ze snel te passeren....sorry...

De intervallen komen steeds sneller bij de snelle groep en tussendoor blijft het tempo mooi op zo'n acht kilometer per uur. Het is wel gezellig om tijdens de duurloop met de andere stappers bij te kleppen en dan geeft Henk het teken dat we weer sneller mogen. Ondergetekende bouwt zijn snelheid tijdens de intervallen langzaam op, maar ik merk dat hierop trainen geen kwaad kan. De laatste interval kondigt zich aan en ik

probeer met dezelfde souplesse te stappen als de snelwandelaars maar daar moet ik ook nog maar eens wat op oefenen. Dan stappen we terug naar de achterblijvers en terug naar 't Caves.

De tafels zijn alweer gedekt. Er is soep vooraf, voor de vegetariërs onder de deelnemers is er een omelet en voor de rest broodjes worst. Na de lunch gaan we voor de laatste keer afwassen, afdrogen en opruimen. De liefhebbers mogen vegen en als alles klaar is gaan we de spullen naar de coche brengen. Nog een laatste keer koffie en de laatste woorden en bedankjes van Henk en dan..... staan de nieuwe organisatoren op en bedanken Henk en zijn team voor hun jarenlange inzet met een Bongo-

bon voor het hele team. Henk geeft aan graag volgend jaar weer terug te komen als trainer en wenst Ronnie en Rick veel succes met het regelen van het Trainingsweekend 2017.

Iedereen neemt afscheid van iedereen. Sommigen gaan elkaar al heel snel zien tijdens de Bossche 100 en anderen zien elkaar mogelijk pas weer over een jaar in Wintelre. We sluiten een super trainingsweekend af en met dank aan het team, maar zeker ook aan onze medestappers. Ook dit jaar was wederom een warm bad met veel gezelligheid, saamhorigheid, verdraagzaamheid en techniek..... dit mag toch niet verloren gaan.

Oh ja, Rick en Ronnie, natuurlijk willen ook wij bijdragen aan het trainingsweekend 2017, dus schroom niet ons ff te contacten....

-Jan Kampman-

Wandelen en sightseeing (1)

Noorwegen

Dinsdag 18 t/m 20 augustus

's-Ochtends vroeg afgehaald door Theo Tromp, en 2 uur later vertrokken met een groep van 7 personen vanuit Arnhem. De eerste dag rondgekeken in Lubeck, de tweede dag in Kopenhagen. Natuurlijk naar De Kleine Zeemeermin geweest en ook bij het Koninklijk Paleis, waar twee schildwachten stijf in de houding stonden. 's-Avonds nog naar Tivoli, het beroemde pretpark, maar ik vond daar de opvoering van een sprookje leuker dan al die heftige attracties zoals achtbaan en lanceerpaal.

Via de veerhaven Helsinger naar Zweden, waar de vestigingstad Fredrikstad bezocht werd.

Minstens 15 kanonnen gezien. Op een terras weinig horeca-gastvrijheid, de serveerster kwam niet opdagen.

Vrijdag 21 augustus

Op de vierde dag - we hadden waarschijnlijk al 1000 kilometer gereden - kwamen we aan in Stavanger.

Hier vlakbij woont onze Noorse wandelvriend: Jan Kvaestad. Met hem die avond een leuk cafeetje opgezocht, bier, halve liter, kostte omgerekend 7 euro, goed dat we 50 Duits/Deense blikjes hadden meegenomen.

Zaterdag 22 augustus

Jan was deze dag de gids naar de Preikestolen, een rots met een oppervlak van plm. 30 bij 20 meter, waar je als je

Een vakantie in Noorwegen met zowel sightseeing, alsook wandelen en reizen op allerlei manieren. Hieronder het eerste verslag van 18 tot en met 24 augustus 2015.

Een verhaal over het land van de fjorden, trollen, de bergen, Preikestolen, meertjes, de schapen, en poolhonden.

bij de rand staat 600 meter naar beneden kijkt. Klimmen kostte ons een hoop energie, daarom deden we over 8 kilometer (4 heen, 4 terug) 4 uur.

In het begin nog veel door bossen, soms over een vlinderpad van 100, 200 of 300 meter. Later meer rotsig en soms trappen met een hoogteverschil van 30 cm of meer. Vooral de kleinste onder ons, Jelte, had hier moeite mee. Regelmatig gerust. Preikestolen is in het Nederlands Preekstoel, het is een belangrijke toeristische attractie in Noorwegen.

Je kijkt kilometers ver over een fjord heen. Mensen met zelfmoordneigingen zullen er niet zo gauw komen: als je het toch niet meer ziet zitten, ga je toch niet 4 uur lopen om van die hoogte af te springen? Moeilijk om in te schatten hoeveel mensen hier jaarlijks komen, maar vandaag zijn het er zeker 1000 geweest.

Preikestolen

Die avond aan de haven van Stavanger gegeten. Tegen de avondhemel staken de huizen, die elk een andere kleur hadden, mooi af.

Zondag 23 augustus

De volgende dag reisden we 160 kilometer noordelijker naar Bergen. Daar deden we plm. 4 uur over, want we moesten 2x met de ferry oversteken. Ons hotel was een omgebouwde vleugel van het plaatselijke ziekenhuis.

Er was weer een wandeltocht gepland, hoog boven Bergen, van de top Ulriken naar het uitzichtpunt Vøyen. Helaas wilde bij het mooie weer op die zondag iedereen met de kabelbaan naar boven en duurde het 90 minuten voordat we boven waren. We keken kort rond en daarna gingen we met zijn vieren een pad wandelen van plm. 11 kilometer. Dit was een heel mooi pad en het was met steenmannetjes gemarkeerd. Soms was het een beetje drassig, maar we hebben het droog gehouden. En dat moest ook wel, ik had knalgele wandelschoenen aan. Er waren daarboven heel wat paden. En aan schapen ook geen gebrek. Een paar vrouwen hadden twee poolhonden aan de lijn, die hielden 3 schapen in bedwang. Toen ze doorliepen, stonden die arme beesten op hun poten te trillen.

Ook prachtig waren de meertjes, waar we doorlopend uitzicht op hadden. Tegen 18.00 uur werd het spannend, want het gerucht ging dat de tandradbaan in Vøyen om 19.00 uur zou sluiten, en die lag nog minstens 5 kilometer verderop. Onze groep splitste zich, maar ook Piet en Theo, die op ons vooruit liepen, maakten weinig kans om het te halen. Na een pittige afdaling kwam er weer een geleidelijke stijging. Toen we daarna een weg in het vizier kregen, dachten we er te zijn, maar toch was het nog 3 kwartier lopen naar Vøyen. Gelukkig bleek daar dat het treintje nog

tot 22.00 uur zou rijden. Het scheen namelijk een aparte ervaring te zijn om daar de zon te zien ondergaan. Wij gingen echter snel naar beneden, want de drie anderen zaten aan de haven al met smart op ons te wachten. Het was nog warm aan de haven, plm. 22 graden en er waren leuke viskraampjes, dus ideaal voor een warme maaltijd. Wel een beetje zielig, die krabben en kreeften in de verlichte aquariumbakken, zij zouden spoedig een hopelijk milde dood sterven.

Maandag 24 augustus

Omdat we er gisteren de gelegenheid niet voor hadden, gingen we nu de oorspronkelijke houten huisjes van Bergen bekijken. Maar zo authentiek waren ze nu ook weer niet: door de eeuwen heen was dat stadsdeel al een paar keer afgebrand. Ergens heb ik een foto van een kop van een rendier gemaakt. Natuurlijk moest iedereen met deze attractie op de foto (ik ook). Ook een grote trol tegengekomen.

In Nederland zijn ze tegenwoordig minder bekend, maar in Noorwegen zijn ze "uitgevonden". Als je een echt Noors souvenir wilt hebben, koop je een trol, met echtheidscertificaat.

Vandaag zouden we een van de mooiste treinreizen van Europa gaan maken. Helaas kon Theo ons niet met het busje naar het startpunt Myrdal brengen, omdat een tunnel afgebrand was en hij meer dan 100 km om moest rijden. We konden wel met de gewone trein reizen.

Toen kwam dus de beroemde Flam Railway. Deze overbrugt in een uur een hoogteverschil van 865 meter. Op 80%

van het traject is er een daling gradient van 5,5%. De trein passeert 20 tunnels. Ook indrukwekkend was de prachtige waterval van Kjosfossen.

Op het perron van Flam moesten we nog wachten op Arie en Piet, die hadden de laatste 13 kilometer van het traject te voet afgelegd en Theo die met een Ferry zou komen.

Hierna was het een half uur rijden naar een hooggelegen berghut, waar Theo voor het eerst voor ons kon koken, maar dat is hem wel toevertrouwd.

*-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)*

Introductie flyer van de Zonhove Wandelpaden

Al eerder is in OLATNieuws gemeld dat de Zonhove Wandelpaden in Son en Breugel zijn geopend. Hieronder nog een korte weergave en aanvulling daarvan.

Het afgelopen jaar is er hard gewerkt aan de realisatie van een rolstoelpad op het terrein van Zonhove in Son en Breugel. Omdat veel van de meervoudig gehandicapte bewoners in een rolstoel zitten, was er op dit terrein behoefte aan een rolstoelpad.

De gele route is maximaal 1,3 km lang. Langs de route staan informatieborden over de bomen en planten die men onderweg ziet. Daarnaast is er ook een blauwe route uitgezet van 3,1 km die ook een gedeelte buiten het Zonhoveterrein loopt. De routes lopen gedeeltelijk over het Airbornepad, dat ook over het Zonhoveterrein loopt.

OLAT heeft hieraan meegewerkt in samenwerking met Stichting Welzijn Zonhove, Wandelen op Wielen, IVN Son en Breugel en de Lions club als sponsor.

Zondagmiddag 17 januari jl. is ook de flyer geïntroduceerd. Alle meewerkende organisaties waren aanwezig als ook een groot aantal bewoners van Zonhove met hun familie en begeleiders, bewoners van verzorgingshuis Berkenstaete, gelegen naast Zonhove, en de plaatselijke pers. OLAT was vertegenwoordigd door Otto Ahlers. Jacques Smits, Jan Verberkel en Otto hebben samen veel tijd en energie gestoken in het uitzetten van de route en het maken van de flyer met daarop de kaart met de 2 routes en informatie over de route.

Na wat toezeggingen waarin de samenwerkende organisaties werden bedankt en het uitreiken van een routebord met de flyers aan de leiding van Berkenstaete en Zonhove, werd de gele route door alle aanwezigen gelopen of gere-

den. Iedereen genoot ook van het heerlijk schijnend zonnetje. Na terugkomst was er thee/koffie/chocolademelk met een heerlijk worstenbroodje voor iedereen. Ook werden de initiatiefnemers in het zonnetje gezet.

-Mariet en Otto Ahlers-

Gedeelte van de flyer van de gele route

Brabants Vennenpad

Dag 7: Wellenseind - Bladel

Het is dinsdag 23 april en we hebben gepland om deze dag te gaan wandelen. Het weer valt tegen: regen en fris. Maar ja, zoals een goede OLAT-wandelaar gaat hij er voor. Dinsdag is de dag dat wij bijna altijd goed weer hebben. Ook deze dinsdag komt de zon er door en wij kunnen er de hele dag van genieten. Wij beginnen onze wandeling in Wellenseind en komen in de Hertgang. Hier vinden we nog oude beekdalbossen, waardoor de Reusel kronkelend zijn weg zoekt. Wij komen in Dun. (Dun is een oude buurtschap van vóór de stichting van Landgoed De Utrecht. Het bestond uit acht boerderijen, waarvan er nog twee over zijn.) Wij gaan via Dunse Dijk richting de Reusel, ook lopen wij langs het grote ven De Flaes op de Misperleindsche Heide. Jammer, de heide staat rond deze tijd niet in bloei. Via de Liesdijk komen wij even later in het Goor. (Het Goor is één van de vele vennen die de Neterselsche heide vroeger rijk was.) Na ANWB paddestoel Nr 5800-2 komen wij in Netersel op het Carolus Simplexplein. Hier gaan wij bij café d'n Driesprong een kop koffie drinken en ons brood opeten. Even buiten Netersel lopen wij door de vele oude middeleeuwse akkers. Na 2 km gaan wij recht door, via de Hoef en na ANWB-wegwijzer Nr 11793/1 lopen wij door vele industriegebieden. Dit is wel saai maar ja anders kom je niet in Bladel. Na een sobere tocht gaan wij naar huis.

Dag 8: Bladel - Luyksgestel

Op zaterdag 2 mei starten wij in Bladel waar wij op 23 april zijn gestopt. Onze dag zal wel tegenvallen, want het heeft

Ton Coppens en Frans Mandos hebben in het voorjaar van 2015 het Brabants Vennenpad gelopen.

In de vorige aflevering liepen ze in zeven dagen van Heeze via Nuenen, Son, St.-Oedenrode, Boxtel, Oisterwijk en Hilvarenbeek naar Wellenseind. In deze aflevering lopen ze de laatste etappe van Wellenseind via Bladel, Luyksgestel en Borkel weer terug naar Heeze.

al paar dagen geregend en de paden zijn volgens ons slecht. De route loopt veelal door woon- en industriegebied. De Vorselse molen zien wij op een afstand staan maar deze heeft niet onze aandacht. Wij passeren het bungalowpark "Het Vennenbos" en komen dan aan op de Hapertse heide. Een bosrijke omgeving met het landgoed "De Utrecht". Verder komen wij langs een uitkijktoren "d'n Flaestoren". In dit bosgebied staat de "Herberg in het Wilde Zwijn", voorheen het Jachthuis. Hier gaan wij ons brood opeten met een lekker kop koffie met koek en een drankje. Na drie kwartier gaan wij verder, want wij hebben nog een behoor-

lijke tocht te gaan. Luyksgestel is ons eindpunt voor deze dag, maar voor wij naar huis gaan bezichtigen wij eerst de Grenswachter, een korenmolen met een bakkerijmuseum. De molen waar mijn loopmaatje, die iedereen kent in onze OLAT-groep als ons bakkertje, heeft gewerkt in zijn vrije tijd. Dat is even oude herinneringen ophalen. Na een keer of zes te hebben gezegd Ton wij moeten naar huis, zijn wij na een geslaagde en droge dag huiswaarts gekeerd.

Dag 9: Luyksgestel - Borkel

Donderdag 4 juni verlaten wij zo snel mogelijk Luyksgestel om via de Schafterdijk richting Borkel te gaan. Met het beekje de Aa, de Voorste Aa en de Achterste Aa en de Keunusloop gaan wij verder en komen bij de viskwekerij. Na een weinig vennen gezien te hebben komen wij aan bij het Liskesven, een mooi ven in de natuur. Het heeft ruige oevers met de lisdodde, gele lis en veel riet. Een plaats voor kleine dieren o.a. insecten, salamanders en kikkers. Hier komen ook de ijsvogel, zilverreiger, roerdomp en aalscholver voor. Ook de Maaj is een mooi ven met vele plantensoorten en vele vogels.

Wij steken de Luikerweg over en komen in het Plateaux. Het Plateaux en het aangrenzende Hageven vormen samen één grensoverschrijdend natuurreserveaat, dat door Nederland en België gezamenlijk wordt onderhouden. Grazende Galloway-runderen moeten het oprukkende pijpenstrootje en andere concurrenten van de hei onder de duim houden.

Na uren lopen in dit natuurreserveaat komen wij in de dorpjes Borkel en Schaft waarvan Schaft het oudste is. Het wordt nu tijd om naar huis te gaan en we lopen door Borkel, op de Dorpsstraat en zien bij de korenmolen een buspaaltje staan.

Dag 10: Borkel - Achelse Kluis

Op woensdag 17 juni is het een zonnige dag en wij vervolgen ons traject in Borkel. Vanaf de korenmolen Sint-Antonius Abt uit 1869 en een coöperatief melkfabriekje uit 1916 moeten wij nog zo'n 300 meter gaan en dan lopen wij de Malpie, het natuurreserveaat, in. De

Malpie is meer dan de vennen waaraan het vooral zijn bekendheid ontleent. Het bijzondere van dit gebied is dat het zo ongeveer alle elementen van het Kempenlandschap in zich bergt. Niet alleen 'natuur', maar ook 'cultuur'. Wij passeren verschillende vennen zoals het Malpieven, de klotvennetjes (ontstaan door turfsteken; klot is Brabants voor turf) en de vaarvennen met de vele waterlelies, het Molenven en het Wasven. Om bij de Venbergse Watermolen te komen moeten wij eerst langs de Dommel en door de Molenstraat. Eindelijk zijn wij dan bij de watermolen, daar is ook een café-restaurant bij en een kop koffie zal wel smaken.

Na de uitleg over de molen die wij krijgen, gaat onze tocht weer verder. (Het verleden van de molen begint al in de 9e eeuw. In 1227 schenkt hertog Hendrik I van Brabant de molen aan het vrouwenconvent van Postel. Het bijzondere aan deze molen is dat beide raden in één gebouw zijn ondergebracht. Het is een zgn. "onderslag-molen", wat betekent dat het water van onderaf tegen het rad duwt.)

Na enige tijd komen wij via Sil, Zeelberg en Bruggerhuizen op het tracé van het jaren geleden opgeheven spoorlijntje naar Hasselt, tegenwoordig een onverhard groen voetpad. Via het Kluizerpad, de Brugse Heide en de Kluizerdijk komen wij aan bij de Achelse Kluis. (In 1845 kochten de trappisten van Westmalle het klooster Achelse Kluis en vestigden er de Cisterciënzer abdij Sint-Benedictus.)

Deze zonnige dag mag niet eindigen zonder eerst een trappist te drinken en na twee glazen gaan wij weer voldaan, met 17 km in de benen, naar huis.

Dag 11: Achelse Kluis - Striip

Donderdag 25 juni. Wij rijden met het buurtbusje naar de Achelseweg. Wij moeten nog 1,5 km meer lopen dan de 19,7 km die in het boekje staat. Maar ja, het is niet erg, want er is nu om 10:30 uur al volop zon. Tegenover de abdij staat het veld in bloei met klapperrozen en mooie witte bloemen. De abdij ligt op het grensgebied. (Onder de grenspaal bij de abdij is een koker met een papier waarop twee dichtregels "Ik blijf hier voor paal staan tussen twee landen; hopelijk versterkt dit onze banden"). Maar ja, het wordt tijd dat wij gaan. Eerst de geelrode aanwijzing zoeken. Tot onze verbazing zijn er meerdere aanwijzingen, maar gelukkig is er een bordje met een verontschuldigende tekst: De route wordt aangepast.

Wij moeten richting Cranendonck, naar Soerendonck. Hier opnieuw een aanduiding met nieuwe en oude route. Zoek het maar uit. Wij komen er toch wel want wij lopen langs de snelweg, wel op de weg ernaast. Zo komen wij toch in Leenderstriip. Zoals vermeld in onze routebeschrijving kunnen wij op de Striijperstraat met de bus mee, maar ja dan moeten wij wel een uur wachten. Dat wachten geeft niets want er staat een café in de buurt waar wij een paar pilsjes nuttigen.

Dag 12: Striip - Heeze

Onze laatste dag maandag 6 juli met nog zo'n 16,9 km voor de boeg. Het is mooi weer dus wij gaan er voor. Wij gaan de Kapelstraat in en via de Bruggerdijk lopen wij richting het café-restaurant De Hospes in de Striijperstraat. Leenderstriip was vroeger een gehucht van valkeniers en 'teuten' (rondreizende handelaars) en had daardoor een welvarender voorkomen dan menig Brabants kerkdorp. Uit de bloeitijd van valkerij en teutenhandel stamt nog een aantal 18e eeuwse langgevel boerderijen (Striijperstraat,

onder meer op nr. 26, 41, 42 en 44). Na de St.-Janskapel en ANWB paddenstoel Nr 23831 hebben wij bospaden en we komen dan bij een nieuwe afscheiding die geplaatst moet worden van de EU.

We komen niet langs het in de route beschreven café-restaurant en we moeten even zoeken voordat wij de Valkenswaardseweg over kunnen steken. Wij vinden de route terug aan de andere kant van de Valkenswaardseweg en zo kunnen we weer verder gaan. Via de Oude Baan komen wij op de spoorlijn. (Tracé van een opgeheven spoorlijn, een transportrelict uit de 20 eeuw, een spoortje dat voor Heeze van de lijn Eindhoven-Weert aftakte en ter hoogte van de Valkenswaard op de lijn Eindhoven-Hasselt uitkwam.)

Na drie ANWB-paddenstoelen komen wij uit op de Huisvensseweg. Na weer enkele bospaden gehad te hebben, komen wij bij het Veeven. (Hier kon het vee gelaafd en gewassen worden.) Weer een ANWB paddenstoel Nr 21919. Even verderop kruisen we opnieuw de ontmantelde verbindingsspoorlijn, waarna wij Heeze binnelopen.

Wij hebben even de tijd om nog alle routes door te nemen en onze vermoeidheid uit de benen laten weg vloeien. Zo sluiten wij met een zonovergoten dag en een behoorlijke temperatuur van 24 graden het Vennenpad af. Het is aan te bevelen voor iedereen deze route te lopen want het is de moeite waard.

-Ton Coppens en Frans Mandos-

De oversteek van het Reuzengebergte

We hebben een zesdaagse huttentocht gepland door het Reuzengebergte. De route loopt voor een deel over de kam van het gebergte over de grens tussen Polen en Tsjechië en onze koffer wordt na drie dagen in de hut nagebracht, zodat we onze rugzak kunnen "verversen". We lopen individueel. We zijn door de reisorganisatie van goed kaartmateriaal voorzien met daarbij een voorgestelde route die we desgewenst kunnen wijzigen. In deze aflevering leest u de beschrijving van de vijfde en de zesde dag.

Vijfde wandeldag maandag 17 augustus 2015

Na het ontbijt dalen we over een mooi pad af naar Karpacz. Het is bewolkt, slierten mist hangen nog over het dal. Het idyllische pad kruist een beekje en een bruggetje, komt in een bosje langs een verwaald huisje en eindigt uiteindelijk op een kruispunt van wandelwegen. Hier staan wat banken, maar we vinden het nog te vroeg om er neer te strijken. Het pad is nu breder en daalt ruw geplaveid verder af naar Karpacz.

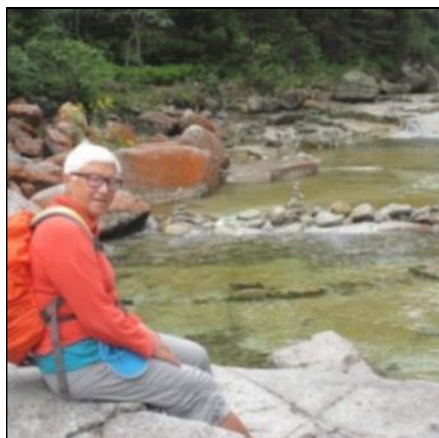
Uiteindelijk komen we terecht bij het kerkje van Wang. Het is een evangelisch-Luthers houten kerkje, gebouwd in Noorse stijl, compleet met drakenkoppen. Prachtig om te zien. De rondleiding binnen kent een wachttijd. We gaan in plaats daarvan maar koffie drinken en lopen het stadje door.

Museumlift

Het wordt steeds vochtiger. De mist

wordt natter, bijna motregen. We staan voor de keus: 700 meter klimmen of hiervan 500 meter overbruggen met de lift. We besluiten tot het laatste. Bij de goede lift aangekomen, lijkt deze wel een museumstuk. Het lijkt in niets op de moderne liften in de Alpen, compleet met vertraging bij het instappen en uitstappen. Boven is de mist overgegaan in regen. Gelukkig is er een tentje waar we binnen wat kunnen drinken. Als we na een kwartiertje weer vertrekken, is het droog. We wandelen verder via een ongemarkeerd pad naar Dom Slaski, met de Poolse hut Byv. Oubri Bouda aan de voet van de Snezka. We zien duidelijk het pad liggen dat over de kale berg naar boven voert. We hebben geen zin in de klim en bovendien ligt de top in de mist. We eten ons kuchje op bij een bank in gezelschap van een stel schooiende honden.

Het is druk, hier komen wel een stuk of zeven verschillende wandelpaden bijeen met verschillende kleuren. We moeten de blauwe route hebben. Even opletten, hier kruisen ook twee blauwe routes elkaar, zodat je in vier richtingen een blauwe route kunt nemen. Maar

het lost zich probleemloos op, overal staan wegwijzers. We moeten naar Lucni Bouda.

Dwangarbeid?

Het pad voert over de heuvels tussen manshoge dennetjes door en biedt af en toe prachtige doorkijkjes over de omliggende dalen. Langzamerhand wordt het landschap vlakker en komen we terecht op een hoogvlakte, een subarctische toendra, volgens een bordje. Hoogveen en nat, knuppelbruggetjes – nee, boomstambruggetjes – van honderden meters lang. De natte stukken ertussen zijn opgehoogd en pas geplaveid met ruwe stenen. Na een bochtje zien we wegwerkers. Grote brokken steen van een halve meter in het vierkant worden met hand stuk gebeiteld en op maat ingepast. Zwaar, zwaar werk. Alles met de hand, zelfs de steenbrokken worden van kilometers ver met de kruiwagen aangevoerd. Dwangarbeiders (?) van de weg. Voor beroepswielrenners een geuzennaam, maar hier is het letterlijk zweten en zwoegen.

Na een klein heuveltje komt vrij onverwacht de hut Lucni Bouda in beeld, de grootste berghut van het Reuzengebergte. Driehonderd jaar oud en vele malen vernieuwd. De hut is de grootste van de streek, biedt wellness, sauna en alles wat erbij hoort, heeft een paar honderd kamers en zelfs een eigen brouwerij.

De hoogste brouwerij van Tsjechië op 1410 m. De hut is ooit door het Duitse bezettingsleger gebruikt, als officiersverblijf, denk ik. We krijgen als eenvoudige wandelaars door de hoffelijke re-

ceptioniste een mooie ruime kamer aangeboden op de eerste verdieping. Het verblijf voor subalterne (lagere) officieren, zeg ik tegen Truus.

Even later plent de regen naar beneden, alsof Onze Lieve Heer ermee speelt, we zijn wéér op tijd binnen en het bier is goed, het bier is best, even als de rest. We zijn benieuwd naar het eten. Het wordt een plak sauerbraten, een soort rundvleesrollade, maar wat vreemd aandoet is de flinke dot slagroom erop, met daarbovenop weer bosbessen. 't Zal wel een streekgerecht zijn, zeggen we. Bovendien is de Tsjechische wijn uitstekend.

Bij de koffie nemen we een flinke plak koek met alweer bosbessen. Logisch, de hele hoogvlakte staat er vol mee.

Zesde wandeldag dinsdag 18 augustus 2015

Het heeft de hele nacht geregend en het druppelt nog wat na. Als ontbijt is er een vrij uitgebreid buffet met o.a. dikke boerenlandyoghurt, cornflakes en warme worstjes. Worstjes horen kennelijk bij het Tsjechische standaardontbijt.

We doen het rustig aan en vertrekken pas om kwart over negen. De laatste regendruppels zijn overgegaan in nevel. We lopen gelijk op met een man, vrouw en kindje in een draagzak. Als de weg zich vertakt nemen wij de rechter- en zij de linkertak. Langzaam lossen ze op in de nevel. Hoewel we elkaar niet kennen en alleen de woorden 'dobré' (goedendag) uitgewisseld hebben, voelt het aan als langzaam afscheid nemen.

We dalen af over de toendra, jammer genoeg geen weidse vergezichten, dus dan maar oog voor wat er simpelweg voor de voeten ligt. Heide en bosbessen. En af en toe – als een windvlaag wat nevel wegwuift – een boompje of een hellinkje. Een wat mysterieus landschap. Je zou zomaar trollen tegen kunnen komen.

Bruidssluiers van een reuzenvolk

Als we verder afdalen komt de regen

terug. Mistdruppels gaan over in regendruppels. Gelukkig niet al te heftig. Het pad wordt een rotspad en we komen in een oud, smal gletsjerdal met steile wanden dat een paar duizend jaar geleden uitgesleten is. We horen een beek ruisen. Dat moet de Bile Labe zijn, (witte Elbe) een zijrivier van de Labe. Als de mist zich wat in flarden terugtrekt zien we het meest romantische deel van de hele trekking. Een zich langzaam verbredende kloof met onderin een riviertje met watervallen en stroomversnellingen. En daartussen de mist als bruidssluiers van een reuzenvolk. Omzoomd door manshoge struiken die wat lager op de route allengs overgaan in bomen. Het landschap toont zich in de mist als een verleidelijke vrouw. Soms laat zij wat van zichzelf zien, om even later zich weer helemaal terug te trekken.

Niet alleen de begroeiing wordt hoger, ook de keien worden groter. Soms een rotsblok(je) waar we niet omheen maar overheen moeten. We vorderen maar langzaam op de natte stenen, maar het pad is fenomenaal. Geen probleem, we hebben de tijd, we komen ogen te kort, maar tegelijk lopen en kijken is geen optie. Ik neem wat foto's, maar het resultaat is matig vanwege de mist. Na een paar uur komen we uit bij Bouda Bileko Labe, de "berghut aan de Witte Labe", waar ze warme chocolademelk met appelstrudel serveren.

We raken aan de praat met twee Nederlandse jongens, die met de auto Tsjechië doen. We hebben gemerkt dat onze lunchpakketten nogal flink van inhoud zijn en vragen of we er hen een plezier mee kunnen doen. Zodoende verhuist er een van onze rugzakken naar hun auto.

Tja, auto, dat betekent asfalt. Inderdaad houdt het prachtige pad hier op en gaan we verder over een smal weggetje. Gelukkig blijft de Bile Labe ons gezelschap houden en komen we onderweg nog meer watervalletjes en stroomversnellingen tegen.

Op enkele plaatsen kunnen we tot de oever afdalen. We nemen wat foto's van stroomversnellingen over rode rot-

sen en vragen ons af waar die kleur vandaan komt.

Even later komen we bij de samenvloeiing van de Labe met de witte Labe. We vinden onder een afdakje van een infobord een nog droge zitbank. Dat nodigt uit om te lunchen.

Daarna dalen we verder af langs de oever van de Elbe en naderen met iedere stap ons einddoel Spindleruv Mlyn. Er komen steeds meer toeristen op ons pad. We voegen ons langzaam in de stroom en bereiken halverwege de middag ons hotelletje. Overwegend droog. Maar een uurtje later plent de regen al weer uit de lucht. Een complete wolkbreuk, de straten staan blank. Als we gaan eten regent het nog steeds en houden we met moeite droge voeten op weg naar een dichtbijgelegen restaurant, waar we de tocht afsluiten met een leuk etentje en een goed glas wijn.

Terugblik

We hebben tweemaal in de lengterichting het Reuzengebergte doorkruist. De eerste twee dagen westwaarts met veel klimwerk naar de kam van het gebergte, vervolgens twee dagen over de kam en de grens met Polen naar het oosten om daarna beurtelings met klimmen en veel dalen weer op ons uitgangspunt uit te komen. We kunnen terugzien op een mooie en boeiende zesdaagse met enkele zware warme dagen en vervolgens goed wandelweer met een grote variatie in natuur en landschap. Vier keer onweer of plensregen gehad, maar toch iedere keer weer net op tijd voor de bui binnen. Een wandelreis om met genoeg op terug te zien. Met dank aan reisbureau Oostwaarts.

-Kees van Vessem-

Klimmen naar de Tasman Zee: de Heaphy Track

Volgens de legende was de Polynesische zeevaarder Kupe rond 925 de eerste die het land zag. Omdat er laaghangende bewolking over de heuvels hing, noemde hij het Aotearoa, het land van de lange witte wolk. In 1642 noemde Abel Tasman de eilanden naar een Hollandse provincie Nieuw Zeeland. Tegenwoordig is het een paradijs voor avonturiers, wandelliefhebbers én fans van Lord of the Rings. Ik ben alle drie en daarom loop ik hier de komende zes weken zeven wandelpaden en één IML.

Dit is deel negen: de Heaphy Track (deel 2)

Dag 2: Saxon Hut – Heaphy hut, 36 km

Terwijl de zon in het oosten een enkele wolk roze kleurt, drijven in het westen grijzen wolken over de bergtoppen. En daar loop ik naar toe, de blauwe lucht achter me latend. Het maakt weinig verschil, want het bos omsluit me weer en tussen de takken door zie ik alleen een grijs niets. Een enkele boom steekt onheilspellend zwart af tegen het blanke canvas van de mist. Kort na de hut steek ik de Saxon River over en kom dan in een mooi, vlak gebied dat te vochtig is voor bomen, de Saxon Flats. De zon doet verwoede pogingen om door te breken en licht het rode gras op tot een diep bruin. In een wand vol mos ontdek ik zonnedauw, het vleesetende plantje dat bij rivieren zoveel goed kan doen door zandvliegen op te vreten. Er zijn talloze stroompjes die een weg zoeken langs het pad. De Blue Duck Creek, Blue Shirt Creek en Monument Creek steek ik over met gelukkig

‘gewone’ houten bruggen. Over de plankieren komt me een aantal wandelaars tegemoet, op weg naar Saxon hut of verder. Het is drie uur naar de McKay hut en iets eerder dan verwacht kom ik er aan. Vanaf de veranda kan ik, heel in de verte, de Tasman Zee zien. Na een flink aantal handjes rozijnen ben ik voldoende uitgerust om verder te lopen. Het pad duikt een dik, vochtig bos in, waar naamloze stroompjes zich een weg naar beneden zoeken. Na zoveel Great Walks heb ik mijn portie bos wel gehad, maar toch blijft er genoeg te genieten. Een naaldboom die zijn takken naar beneden laat hangen als een treurwilg, de vogels. Er zijn zoveel kleuren mos bijeen. Het dieprode spagnummos groeit het laagst, donkeren lichtgroen mos iets hoger. Erg mooi. Door de bomen heen begin ik glimpen op te vangen van de Heaphy-rivier, een bruin lint in een witte bedding.

Gif-controverse

Er hangen ook borden die waarschuwen voor uit helikopters verspreid gif, het in Nieuw Zeeland bekende ‘1080’. Het gif, dat in kleine aascapsules vanuit een helikopter wordt verspreid, is erg effectief. Eerst dood het de ratten die van het aas eten. Als buidelratten daarna op de dode ratten afkomen, sterven zij ook. Dit geeft vogels de kans hun jongen groot te brengen en hun soort in stand te houden. Het gif is echter behoorlijk controversieel, want het wordt ook verspreid in bewoonde gebieden. Mensen zijn bang voor de waterkwaliteit, zowel vee als huisdieren zijn er al aan gestorven. Hoewel het

DOC beweert dat het gif biologisch afbreekbaar is en je 60.000 liter moet drinken voor een dodelijke dosis, zijn natuurbeschermers sceptisch. De onderzoeken die de onschuld van 1080 aantonen, zijn betaald door de overheid, beweren ze, die belang heeft bij positieve uitkomsten. Eén anonieme activist heeft bedreigd 1080 aan babyvoeding toe te voegen als de overheid niet voor 1 april stopt met het gebruik ervan, wat in Nieuw Zeeland voor veel onrust zorgt. Hoewel het pad is gecontroleerd, worden wandelaars gewaarschuwd dat er mogelijk nog capsules liggen. Ik zie er geen en aangezien de laatste dropping in november 2014 was, maak ik me geen zorgen.

Ik verwacht dat we zullen dalen, maar het pad kleeft tegen de bergwand aan, de contouren van het dal volgend. Vrijwel tot aan de Lewis Hut blijft het pad in het bos, maar dan sta ik onverwacht opeens bij de hut, die praktisch aan de oever van de Lewis-rivier staat vlak voordat die zich bij de Heaphy voegt. Terwijl ik mijn muesli-repen oppeuzel, scharrelen twee weka’s rond, hoopvol wachtend op een kruimeltje. Het lijkt me echter verstandig om ze niet te voeren en ze moeten het doen met afgunst. Ik kan niet lang stilzitten en een kwartiertje later ben ik alweer op pad. Ik steek de Lewis rivier over en even later de Heaphy.

Palmbomen

Zoals de gids al voorspelde, is het bos aan deze kant van het water totaal anders dan wat ik eerder heb gezien. Het begint met de palmbomen, echte dit

keer. Ze hebben een zachte, bijna rubberachtige bast en enorme bladeren. Daarnaast leidt een zijpaadje naar een boom als een flatgebouw. Als ik er omheen loop, tel ik 25 onnauwkeurige passen. Dikke lianen hangen naar beneden. Een tweede gigant is een wereld op zich. Talloze andere planten maken van de sterke schouders gebruik om te groeien, tot het moeilijk te zeggen is waar de boom ophoudt en de rest begint. Tussen de dode bladeren scharrelt opnieuw een weka. Eerst één, later kom ik een moeder tegen met twee jongen. Of zijn het twee ouders met één jong? Dan kom ik bij de Gunner rivier, waar weer zo'n staalkabelhangbrug overheen leidt. Dit is geen uitzondering, begrijp ik van twee Nieuw-Zeelandse wandelaars. Buiten de Great Walks zijn alle hangbruggen van dit model, ik krijg dus een authentieke Nieuw Zeelandse ervaring voorgeschoteld. Het pad volgt nu de Heaphy rivier, waar ik tussen de bomen door af en toe een glimp van opvang. Palmbomen omzomen het pad, met af en toe zo'n indrukwekkende gigant ertussen. De palmen laten duidelijk merken dat de herfst er aan komt. Het bos krijgt iets droefs van al die afgeworpen palmbladeren, met nog een rubberachtig stuk bast eraan. Alsof soldaten na een veldslag liggen te wachten tot ze begraven worden. Zo af en toe beginnen rotsen naast het pad te verschijnen, op een bijzondere manier verweerd, alsof ze

onder water hebben gelegen. Een gemeen klimmetje had ik niet meer verwacht, zo aan het einde van de dag. Volgens de gids is het makkelijk en vlak, maar daar denken mijn benen anders over. Als ik weer door een beekje plas, dat vanuit een waterval over het pad stroomt, zie ik vanaf een ondiepte een vis naar de diepe poel onder de waterval vluchten. Een vis, hier? Hoe kan die nu overleven in deze minieme poel? Of moet ik geloven dat hij vanuit de rivier hier naar boven is gezwommen om hier te paaieren? Dat lijkt me niet. Het blijft een raadsel. Als ik de laatste rivier overstek, zie ik in de verte heuse kliffen. Uiteraard begroeid, want alles is hier groen. En dan kom ik bij de hut, waar de rivier in de Tasman Zee uitkomt. Het is een idyllisch plekje. Een grasveld leidt naar het strand waar ik mijn tenen in

het zachte zand begraaft. Een soort aalscholver, met een heel witte buik en hals, vliegt over. Aan de overkant van de rivier staat een bos op een hoge rotswand. Het water heeft er gaten in geslepen, zodat de rotsen fascinerende barsten en scheuren vertonen. De ruige branding van de Tasman Zee slaat op het zand. Het brede strand ligt vol aangespoeld hout, dat langzaam verbleekt in de zon. Als ik terugkijk richting de heuvels, lijkt het alsof er flink slecht weer aankomt. De verre heuvels zijn vaag, alsof het daar al regent. Ik keer snel terug naar de hut en zie dan onder de veranda enorme ruggewervels liggen, ongetwijfeld van walvissen, gevonden tussen het wrakhout. Ze zijn zo groot als scheepsschroeven en geven

een kleine indruk hoe groot het dier zelf moet zijn. De hut kijkt uit op het westen en terwijl ik mijn pasta met tonijn opsmikkel, zie ik de zon in de wolkenlaag zakken die net boven de horizon hangt.

Dag 3: Heaphy hut – Kohaihai, 16,5 km

Ik ben er zo onderhand aan gewend om geluk te hebben en toch verbaast het me iedere keer. Vanavond zou ik in Karamea overnachten en daar twee dagen gedwongen rust houden, omdat ik niet kon uitvogelen hoe ik vandaar het snelst naar de start van de Abel Tasman Coast Track kon komen. Dat blijkt het best vanuit Nelson te kunnen en in de Heaphy hut ontmoet ik twee Nieuw Zeelanders, Chris en zijn vader, die vanuit Kohaihai naar Picton rijden, over Nelson. Ik vraag en krijg een lift en

daarom ga ik net als zij als rond 08.00 uur op pad. Ik daal het gazon af en duik net voor het strand het bos weer in. Het pad volgt de kustlijn, maar gaat niet letterlijk over het strand. Als ik de mistige heuvels zie, voel ik de drang om toch vrij op het strand te lopen en die blauwe bergen op de

foto te zetten. Ik loop een tijdje door, maar zie geen paadje naar het strand. Op een plek waar de groene haag maar enkele planten dun is, duw ik met mijn stokken de stugge bladeren van flax opzij en wring me zo toch naar het strand. Aangezien het zand best zwaar loopt, keer ik daarna terug naar het pad, dat langs de heuvels golft. De stranden hebben hier namen als Twenty minute beach en Nettle beach. Soms is er zand, maar er zijn ook stukken vanaf de bosrand tot de branding bezaaid met grote, kogelronde rotsen. Af en toe ligt er een grote, bruine rots wat verder in zee, waar de branding spectaculair op stukslaat. Kijkend naar de golven valt me op dat ze niet parallel aan de kust lopen, zoals ik van de Noordzee

ben gewend. Naarmate we vorderen, komen de golven onder een steeds schuiner hoek aanrollen, tot ze bijna haaks op het land staan.

Gevaarlijk pad

Zo nu en dan steken we een beek over, die vanuit de bergen naar zee stroomt. Vreemd genoeg is dit water weer zo helder als ik van Nieuw Zeelandse beken gewend ben. Gelukkig zijn er dit keer stevige, houten hangbruggen. Af en toe worden we gewaarschuwd dat bij hoog water of extreem weer wandelaars op het pad gevaar lopen. Het water is zich echter al aan het terugtrekken en extreem weer heb ik, behalve bij Tongariro, nog niet meegemaakt. Nieuw Zeelanders noemen dit hun beste zomer sinds tijden en ik ben blij dat ik daarvan mag profiteren. En dan komen we een klein monumentje tegen. Niet meer dan een paar gestapelde rotsen met wat kleine aandenkens. Een glazen bloem, wat kleingeld, een folder en een musketon. Een kleine plaquette maakt melding van drie jongeren, waarvan wordt verondersteld dat ze zijn verdronken. Zouden het wandelaars zijn? Of mensen die toch zo onverstandig waren hier te gaan zwemmen? Het stemt wel tot nadenken.

Zo langzamerhand begin ik erover na te denken om de bosjes in te duiken. Dat is tegen de Nieuw Zeelandse ere-code voor wandelaars en in de afgelopen weken heb ik het nog niet eerder gedaan. Gezien de hoeveelheid openbare toiletten waarmee het land is bezaaid, zou het ook niet nodig moeten zijn, maar ik kan me tussen de hut en het eindpunt bij Kohaihai geen shelter herinneren. Ik loop nog te twijfelen als ik Katipo Creek Shelter bereik, die ik over het hoofd had gezien, en dankbaar gebruik maak van de latrine. Dat is een veredelde Dixie, met dit verschil dat de DOC-latrines altijd schoon zijn en ruim voorzien van toiletpapier. Als ik mijn rugzak even afdoe om een muesli-reep te pakken, komt direct een weka kijken of er iets te halen valt. Helaas voer ik geen vogels, om hun natuurlijke dieet niet te verstoren, en het beestje kijkt

me teleurgesteld na als ik weer verder loop. Dan leidt het pad me naar het strand, waar ik Chris en zijn vader weer tegenkom. We zijn dan op een punt aangeland waar aan het pad wordt gewerkt. Eerst hangt er een bord dat 1 minuut voorafgaand aan de ontploffing een hoornsignaal klinkt. Bovendien is het pad afgezet met een geel lint waarop in zwarte letters 'danger' staat. We zien niemand aan het werk. Het strand is op dit punt rotsachtig en weinig aantrekkelijk. We besluiten het erop te wagen en stappen onder het lint door. Even later blijkt dat de ontploffingen al zijn geweest. Op het pad liggen indrukwekkende hoeveelheden rots, tot hanteerbare stukken gereduceerd. We klimmen er overheen, tot een punt waar het strand weer uit zand bestaat. Met nog meer steenlawines in het vooruitzicht kiezen we alsnog voor de veiligheid van het strand. Het loopt wel behoorlijk pittig, maar gelukkig duurt het niet lang voor we het bos weer in mogen. Ook bij een ander punt worden we over het strand geleid. Dat scheelt ons de behoorlijke klim die bij hoogwater moet worden genomen. We vorderen gestaag en dan draait het pad het binnenland in, tot we de zee zelfs niet meer horen. Het klimt ook behoorlijk en dat vertraagt me enigszins. Eenmaal

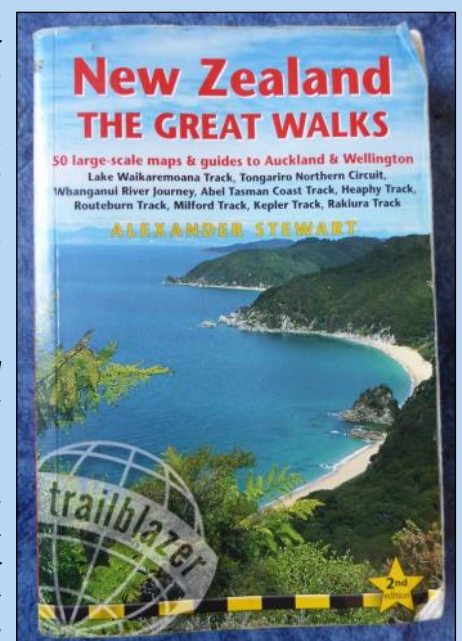
bij Scotts Beach is er een uitzichtpunt waar we uitkijken over de zee en de heuvels in de verte. Ongelooflijk dat we nog maar een kwartiertje geleden daar beneden waren. En ook jammer dat het einde er nu bijna is. Het is nog maar een half uurtje naar Kohaihai. Het pad daalt en door een opening in de bomen zien we de parkeerplaats, waar een rode auto naast een rivier staat. Even later steken we zelf de Kohaihai over, een brede rivier die vol zelfvertrouwen op de zoute zee afkoerst. Een pad langs een rotswand voert ons nog een paar meter verder. Daar, bij de kampeerplek en shelter is de parkeerplaats, het einde van dit pad. De zandvliegen zijn er talrijk en dus blijven we niet lang stilstaan. We stappen in de grijze huurauto en laten de schoonheid van Kahurangi national park achter ons.

-Rinda Scheltens-

Ook wandelen in Nieuw-Zeeland?

Heb je na al die wandelverhalen over Nieuw-Zeeland ook zin gekregen om daar te wandelen? Ik geef mijn wandelgids graag weg aan een volgende wandelliefhebber. De mooiste en populairste wandelingen van Nieuw-Zeeland staan bekend als de Great Walks. In deze Trailblazer-gids staan de 8 wandelingen (en één kanotocht, vraag me ook niet waarom) beschreven. Routebeschrijvingen en praktische informatie, zoals de beste tijd van het jaar en openbaar vervoer, hotels en restaurants. Ook enkele grote steden, zoals Auckland en Wellington, staan uitgebreid beschreven. Net als de geschiedenis en flora en fauna van Nieuw-Zeeland. Alles wat je nodig hebt voor een geweldig avontuur. Wil je deze gids ontvangen? Stuur een mailtje met je adresgegevens naar

Rindascheltens@yahoo.com

Veel wandelplezier! Rinda

- Elke zondag wandelen
- Vanaf 9:30 uur
- 12 kilometer
- Dinercafé 't Kroegske
- www.kroegske.nl

Spoordankseweg 80
5688 KE Oirschot
0499-573671
info@stapperij.nl

Bestseweg 52
5688 NP Oirschot
0499-571817
info@zand-oirschot.nl

www.kroegske.nl
www.stapperij.nl
www.zand-oirschot.nl
www.pitch-puttoirschot.nl

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

IML-wandeltochten

Chantonay—Frankrijk

Mourne—Castlebar Ierland

Jurbarkas -Litouwen

Vaasa—Finland

Saga—Noorwegen

Beijing—Chengdu China

Korea—Japan—Taiwan

Indonesië

Nieuw-Zeeland—Australië

Madeira

Franciscus pad Assisi—Rome

Camino de Santiago de Compostela

IJsland

Thailand

het **LoopCentrum**

DESKUNDIG ADVIES IN DE
GROOTSTE HARDLOOP- EN
WANDELSPECIALZAAK
VAN NEDERLAND!

www.hetloopcentrum.nl - 077 - 398 71 00 - Horst aan de Maas

Of u nu de Vierdaagse gaat lopen, of een rondje wandelt in het bos: het dragen van de functioneel juiste wandelschoen is een must. Een goede wandelschoen biedt demping, comfort en stabiliteit voor alle wandelingen.

Onze adviseurs werken uitsluitend met kwaliteitsproducten van bijvoorbeeld Hanwag, Meindl, New Balance en Salomon.

In de grootste hardloop- en wandelspecialzaak van Nederland vindt u uitgebreide collecties wandelschoenen voor de sportieve wandeltochten, boswandelingen of gewoon een blokje om.

Kom voor het betere schoenadvies naar het LoopCentrum!

*"Ons persoonlijk advies kan
veel klachten voorkomen
en zorgt voor meer
wandelplezier."*

Rob Driessen,
adviseur bij het LoopCentrum

WAARDEBON

het **LoopCentrum**

Bij aankoop van een paar wandelschoenen ontvangt u een paar functionele wandelsokken t.w.v. €19,95

GRATIS*

* Bij inlevering en/of vermelding van deze bon, niet geldig i.c.m. andere aanbiedingen en/of acties.

Stationsstraat 137 - 5963 AA Horst aan de Maas - 077 - 398 7100

Voor meer informatie en openingstijden kunt u terecht op www.hetloopcentrum.nl